

Bruksela, 16 marca 2023 r.
(OR. en)

7537/23

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2022/0104(COD)

ENV 261
IND 117
AGRI 138
COMPET 224
COMER 33
SAN 144
MI 208
CONSOM 89
ENT 54
CODEC 401

WYNIK PRAC

Od:	Sekretariat Generalny Rady
Do:	Delegacje
Nr poprz. dok.:	7310/23
Nr dok. Kom.:	8064/22 + ADD 1 COM(2022) 156 final
Dotyczy:	Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) oraz dyrektywę Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów – Podejście ogólne

W celach informacyjnych delegacje otrzymują w załączeniu tekst wyżej wymienionego wniosku w wersji, co do której Rada (ds. Środowiska) wypracowała podejście ogólne na posiedzeniu w dniu 16 marca 2023 r.

Wynikające z dyskusji na forum Rady zmiany w stosunku do wniosku Komisji zaznaczono **wytluszczeniem**. Fragmenty usunięte oznaczono znakiem [...].

Wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady zmieniającej dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola) oraz dyrektywę Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów

2022/0104 (COD)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 192 ust. 1,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą,

¹ Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

² Dz.U. C [...] z [...], s. [...].

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Europejski Zielony Ład³ jest strategią Europy na rzecz zapewnienia do 2050 r. neutralnej dla klimatu, czystej gospodarki o obiegu zamkniętym, optymalizacji gospodarowania zasobami, minimalizacji zanieczyszczenia, uznając jednocześnie potrzebę strategii politycznych, które przyniosą głęboką transformację. Unia jest również zaangażowana w realizację Agendy na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030⁴ oraz jej celów zrównoważonego rozwoju⁵. Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności⁶ z października 2020 r. oraz plan działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń⁷, przyjęty w maju 2021 r., zajmują się konkretnie aspektami Europejskiego Zielonego Ładu związanymi z zanieczyszczeniem. Jednocześnie w nowej strategii przemysłowej dla Europy⁸ jeszcze bardziej podkreśla się potencjalną rolę technologii transformacyjnych. Do innych polityk szczególnie istotnych dla tej inicjatywy należą pakiet „Gotowi na 55”⁹, strategia UE na rzecz ograniczenia emisji metanu¹⁰ oraz zobowiązanie z Glasgow dotyczące metanu¹¹, strategia UE w zakresie przystosowania się do zmiany klimatu¹², unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030¹³, strategia „Od pola do

³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów – Europejski Zielony Ład, COM(2019) 640 final.

⁴ https://www.un.org/ga/search/view_doc.asp?symbol=A/RES/70/1&Lang=E

⁵ <https://sdgs.un.org/goals>

⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Strategia w zakresie chemikaliów na rzecz zrównoważoności na rzecz nietoksycznego środowiska, COM(2020) 667 final.

⁷ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów „Droga do zdrowej planety dla wszystkich – Plan działania UE na rzecz eliminacji zanieczyszczeń wody, powietrza i gleby”, COM(2021) 400 final.

⁸ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Nowa strategia przemysłowa dla Europy, COM(2020) 102 final.

⁹ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów pt. „Gotowi na 55: osiągnięcie unijnego celu klimatycznego na 2030 r. w drodze do neutralności klimatycznej” (COM(2021) 550 final).

¹⁰ [Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów dotyczący strategii UE na rzecz ograniczenia emisji metanu, COM\(2020\) 663 final.](#)

¹¹ <https://www.globalmethanepledge.org/>

¹² Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, „Budując Europę odporną na zmianę klimatu – nowa Strategia w zakresie przystosowania do zmiany klimatu”, COM(2021) 82 final.

¹³ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Unijna strategia na rzecz bioróżnorodności 2030 – Przywracanie przyrody do naszego życia, COM(2020) 380 final.

stołu”¹⁴ i inicjatywa dotycząca zrównoważonych produktów¹⁵. Oprócz tego, jako część odpowiedzi UE na mającą miejsce w 2022 r. wojnę między Rosją a Ukrainą, w ramach REPowerEU¹⁶ proponuje się wspólne europejskie działania na rzecz wspierania dywersyfikacji dostaw energii, przyspieszenia przejścia na energię odnawialną i poprawy efektywności energetycznej.

- (2) W ramach Europejskiego Zielonego Ładu ogłoszono przegląd unijnych środków dotyczących ograniczenia zanieczyszczeń pochodzących z dużych instalacji przemysłowych, w tym przegląd zakresu sektorowego prawodawstwa i sposobów zapewnienia jego spójności z polityką klimatyczną, energetyczną oraz dotyczącą gospodarki o obiegu zamkniętym. Ponadto w planie działania na rzecz eliminacji zanieczyszczeń, w Planie działania dotyczącym gospodarki o obiegu zamkniętym i w strategii „Od pola do stołu” również wzywa się do ograniczenia emisji zanieczyszczeń u źródła, w tym ze źródeł nie objętych obecnie zakresem stosowania dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE¹⁷. Uwzględnienie zanieczyszczeń pochodzących z określonych rodzajów działalności rolno-przemysłowej wymaga zatem ich włączenia do zakresu stosowania tej dyrektywy.

¹⁴ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, Strategia „Od pola do stołu” na rzecz sprawiedliwego, zdrowego i przyjaznego dla środowiska systemu żywnościowego, COM(2020) 381 final.

¹⁵ COM(2022) 142.

¹⁶ Komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady Europejskiej, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów, REPowerEU: Wspólne europejskie działania w kierunku bezpiecznej i zrównoważonej energii po przystępnej cenie, COM(2022) 108 final.

¹⁷ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2010/75/UE z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie emisji przemysłowych (zintegrowane zapobieganie zanieczyszczeniom i ich kontrola), Dz.U. L 334 z 17.12.2010, s. 17–119.

- (3) Przemysł wydobywczy Unii ma kluczowe znaczenie dla osiągnięcia celów Europejskiego Zielonego Ładu oraz strategii przemysłowej UE, w tym jej aktualizacji. Surowce mają znaczenie strategiczne dla cyfrowej i zielonej transformacji, dla transformacji energetycznej i materiałowej oraz dla przejścia na gospodarkę o obiegu zamkniętym i dla wzmocnienia odporności gospodarczej UE. Aby osiągnąć te cele niezbędny jest dalszy rozwój zdolności krajowych o zrównoważonym charakterze. Wymaga to skutecznych, dostosowanych do konkretnych potrzeb i zharmonizowanych środków, aby zapewnić ustanawianie i wdrażanie najlepszych dostępnych technik, stosując tym samym procesy, które są jednocześnie najskuteczniejsze i mają najmniejszy możliwy wpływ na zdrowie ludzkie i środowisko. Mechanizmy zarządzania przewidziane w dyrektywie 2010/75/UE, które włączają specjalistów z poszczególnych branż w opracowywanie wymogów środowiskowych opartych na konsensusie i dostosowanych do konkretnych potrzeb, będą wspierały zrównoważony wzrost w Unii tych rodzajów działalności. Opracowanie i dostępność wspólnie uzgodnionych norm wyrówna warunki działania w Unii, zapewniając jednocześnie wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska. Należy zatem włączyć te rodzaje działalności do zakresu stosowania dyrektywy 2010/75/UE.

- (4) Chów świń, drobiu i bydła powoduje znaczne emisje zanieczyszczeń do powietrza i wody. W celu zmniejszenia emisji zanieczyszczeń, w tym amoniaku, metanu, azotanów, gazów cieplarnianych, a tym samym poprawy jakości powietrza, wody i gleby, niezbędne jest obniżenie progu powyżej którego instalacje chowu świń i drobiowe mieszczą się w zakresie stosowania dyrektywy 2010/75/UE, a także włączyć do niego chów i hodowlę bydła. **Chów bydła lub świń w instalacjach działających w ramach systemu produkcji ekstensywnej powinien być wyłączony z zakresu dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych, ponieważ przyczynia się on pozytywnie do zachowania krajobrazu, zapobiegania pożarom lasów oraz do ochrony różnorodności biologicznej i siedlisk. Wyłączenie powinno obejmować instalacje do pastwiskowego chowu bydła lub świń o niskim zagęszczeniu populacji, gdzie zwierzęta trzymane są na zewnątrz przez znaczną część roku. Powierzchnia wykorzystywana do obliczania zagęszczenia powinna być wykorzystywana do wypasu zwierząt w instalacji lub do uprawy paszy lub zielonki wykorzystywanej do karmienia zwierząt w instalacji.** Odnosne wymogi dotyczące BAT uwzględniają charakter, wielkość, zagęszczenie i stopień złożoności tych instalacji – w tym specyficzne cechy systemów chowu bydła opartych na pastwiskach, w których to systemach zwierzęta jedynie sezonowo chowane są w instalacjach mieszczących się w budynkach – oraz zakres ich ewentualnego wpływu na środowisko. Zawarte w BAT wymogi dotyczące proporcjonalności mają na celu zachęcenie rolników do wdrażania niezbędnej transformacji w kierunku coraz bardziej przyjaznych dla środowiska praktyk rolniczych.
- (4a) **Aby zapobiec sztucznemu dzieleniu gospodarstw, które mogłoby doprowadzić do zmniejszenia wynikającej z DJP przepustowości gospodarstwa poniżej progu ustanowionego do celów stosowania niniejszej dyrektywy, państwo członkowskie powinno przyjąć środki w celu zapewnienia, aby w przypadku gdy co najmniej dwie instalacje zlokalizowane są blisko siebie i mają tego samego operatora lub jeżeli instalacje znajdują się pod kontrolą operatorów pozostających w stosunku gospodarczym lub prawnym, właściwy organ mógł do celów obliczenia wartości progowej przepustowości dla chowu zwierząt gospodarskich uznać te instalacje za jedną jednostkę.**

- (5) Do roku 2040 prawdopodobnie nastąpi w Unii znaczący wzrost liczby wielkoskalowych instalacji służących do produkcji akumulatorów do pojazdów elektrycznych, zwiększając udział Unii w światowej produkcji akumulatorów. Chociaż kilka rodzajów działalności należących do łańcucha wartości akumulatorów jest już regulowanych przepisami dyrektywy 2010/75/UE, a akumulatory jako produkty są objęte przepisami rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../...*+, nadal konieczne jest włączenie w zakres stosowania dyrektywy dużych instalacji produkujących akumulatory, zapewnienie objęcia ich także wymogami określonymi w dyrektywie 2010/75/UE i tym samym wniesienie wkładu w bardziej zrównoważony wzrost sektora produkcji akumulatorów. Włączenie w zakres stosowania dyrektywy 2010/75/UE dużych instalacji produkujących akumulatory w holistyczny sposób wzmocni zrównoważony charakter akumulatorów i zmniejszy ich wpływ na środowisko w całym ich cyklu życia.
- (6) W celu dalszego umacniania dostępu społeczności do informacji dotyczących środowiska, konieczne jest wyjaśnienie, że pozwolenia na instalacje udzielane na podstawie dyrektywy 2010/75/UE mają być udostępniane publicznie w internecie bezpłatnie i bez ograniczania dostępu tylko do zarejestrowanych użytkowników. [...]

- (7) Wpływ zanieczyszczenia, w tym spowodowanego przez awarie lub wypadki, może wykraczać poza terytorium państwa członkowskiego. W takich przypadkach, bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE¹⁸, ograniczenie wpływu awarii lub wypadków na zdrowie ludzkie i środowisko i zapobieganie dalszym możliwym awariom lub wypadkom wymaga niezwłocznego informowania właściwych organów państw członkowskich, które są lub mogą być dotknięte takimi zdarzeniami, oraz ścisłej koordynacji między tymi organami. W związku z tym w przypadku wystąpienia awarii lub wypadku mających znaczący wpływ na środowisko lub zdrowie ludzkie w innym państwie członkowskim należy wspierać przekazywanie informacji oraz transgraniczną i multidyscyplinarną współpracę między dotkniętymi państwami członkowskimi, aby ograniczyć wpływ na środowisko i zdrowie ludzkie oraz zapobiegać dalszym możliwym awariom lub wypadkom.
- (8) Państwa członkowskie powinny również przyjąć środki w zakresie zapewniania przestrzegania prawa, aby propagować, monitorować i egzekwować zgodność z obowiązkami nałożonymi na osoby fizyczne lub prawne na podstawie dyrektywy 2010/75/UE. W ramach środków w zakresie zapewniania przestrzegania prawa właściwe organy powinny mieć możliwość zawieszenia eksploatacji instalacji w przypadku, gdy ciągle naruszanie warunków pozwolenia oraz niewdrażanie ustaleń zawartych w sprawozdaniu z kontroli powoduje zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub znaczący negatywny skutek dla środowiska lub grozi spowodowaniem takich szkód, aby powstrzymać to zagrożenie.

¹⁸ +Urząd Publikacji: proszę wstawić w tekście numer rozporządzenia zawarty w dokumencie 2020/0353(COD) oraz wstawić w przypisie numer, datę, tytuł tego rozporządzenia i odniesienie do Dz.U.

Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/18/UE z dnia 4 lipca 2012 r. w sprawie kontroli zagrożeń poważnymi awariami związanymi z substancjami niebezpiecznymi (Dz.U. L 197 z 24.7.2012, s. 1).

- (9) W celu wspierania efektywności energetycznej instalacji objętych zakresem stosowania dyrektywy 2010/75/UE, które prowadzą rodzaje działalności wymienione w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, właściwe jest objęcie tych instalacji wymogami w zakresie efektywności energetycznej w odniesieniu do jednostek energetycznego spalania lub innych jednostek na terenie zakładu emitujących dwutlenek węgla.
- (10) W ocenie dyrektywy 2010/75/UE stwierdzono istnienie potrzeby wzmocnienia powiązań między tą dyrektywą a rozporządzeniem (WE) nr 1907/2006¹⁹ w celu lepszego uwzględnienia zagrożeń związanych ze stosowaniem chemikaliów w instalacjach objętych zakresem stosowania dyrektywy 2010/75/UE. Aby rozwijać synergie między pracami prowadzonymi przez Europejską Agencję Chemikaliów (ECHA) nad chemikaliami a opracowywaniem dokumentów referencyjnych BAT na podstawie dyrektywy 2010/75/UE, należy przydzielić ECHA formalną rolę w zakresie przygotowywania dokumentów referencyjnych BAT.
- (11) Aby ułatwić wymianę informacji pomagających w ustalaniu poziomów emisji i poziomów efektywności środowiskowej związanych z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT) przy jednoczesnym zachowaniu integralności poufnych informacji handlowych, należy określić procedury dotyczące postępowania z informacjami kwalifikującymi się jako poufne informacje handlowe lub szczególnie chronione informacje handlowe oraz z informacjami zebranymi od sektora przemysłu w kontekście wymiany informacji zorganizowanej przez Komisję w celu opracowania, przeglądu lub aktualizacji dokumentów referencyjnych BAT. Należy zapewnić, aby osoby prywatne uczestniczące w wymianie informacji nie przekazywały informacji kwalifikujących się jako poufne informacje handlowe lub szczególnie chronione informacje handlowe jakimkolwiek przedstawicielom przedsiębiorstw lub stowarzyszeń branżowych mających interes gospodarczy w odnośnej działalności przemysłowej i rynkach powiązanych. Taka wymiana informacji pozostaje bez uszczerbku dla prawa konkurencji Unii, w szczególności art. 101 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE). Aby zapewnić ochronę zdrowia ludzkiego i środowiska jako całości niezbędne są synergia i koordynacja z pozostałym istotnym prawodawstwem Unii w zakresie ochrony środowiska na wszystkich etapach wdrażania IED.

¹⁹ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów (ECHA) (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

- (12) W związku z tym przed udzieleniem pozwolenia na podstawie dyrektywy 2010/75/UE należy przeprowadzić odpowiednie konsultacje ze wszystkimi stosownymi właściwymi organami zapewniającymi zgodność z właściwym prawodawstwem Unii w zakresie ochrony środowiska.
- (13) W celu ciągłej poprawy efektywności środowiskowej i bezpieczeństwa instalacji, w tym poprzez zapobieganie wytwarzaniu odpadów, optymalizację wykorzystania zasobów i ponowne wykorzystanie wody oraz zapobieganie ryzyku związanemu z substancjami stwarzającymi zagrożenie lub minimalizację tego ryzyka operator powinien ustanowić i wdrożyć system zarządzania środowiskowego, zgodnie z **niniejszą dyrektywą** i z odpowiednimi konkluzjami dotyczącymi BAT, i udostępnić publicznie jego [...] **odpowiednie części. Po takim podaniu do wiadomości publicznej operator powinien mieć możliwość utajnienia lub wykluczenia poufnych informacji handlowych. Powinno to być stosowane w sposób ograniczony, przy uwzględnieniu w każdym konkretnym przypadku interesu publicznego, któremu służy ujawnienie informacji.** System zarządzania środowiskowego powinien również obejmować zarządzanie ryzykiem związanym z wykorzystywaniem substancji stwarzających zagrożenie oraz analizę możliwego zastąpienia substancji stwarzających zagrożenie bezpieczniejszymi alternatywami. **W celu zapewnienia zgodności systemu zarządzania środowiskowego z wymogami niniejszej dyrektywy system ten powinien być poddawany przeglądowi przez operatora oraz poddawany przeglądowi przeprowadzanemu przez audytora zewnętrznego lub weryfikatora środowiskowego zatrudnionego przez operatora, takiego jak akredytowany weryfikator środowiskowy, o którym mowa w art. 2 pkt 20 rozporządzenia 1221/2009.**

- (13a) W celu wspierania dekarbonizacji, zasobooszczędności i gospodarki o obiegu zamkniętym konkluzje dotyczące BAT powinny obejmować wiążące poziomy efektywności środowiskowej powiązane z BAT [...] w odniesieniu do procesów o wysokim stopniu jednorodności w całej UE, w przypadku gdy udostępniane w ramach wymiany informacji dane pomagające w określeniu BAT są wystarczająco solidne. Konkluzje dotyczące BAT powinny także obejmować [...] orientacyjne wartości odniesienia, w szczególności jeżeli efektywność środowiskowa jest w wysokim stopniu uzależniona od szczególnych okoliczności przedmiotowych procesów. Poziomy efektywności środowiskowej powiązane z BAT i wartości odniesienia mogą obejmować poziomy zużycia; poziomy efektywności gospodarowania zasobami i poziomy ponownego wykorzystania w odniesieniu do zasobów materiałowych, wodnych i energetycznych; poziomy odpadów oraz inne poziomy uzyskane w określonych warunkach referencyjnych. Właściwy organ powinien określić w zezwoleniu dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej zapewniające, że w normalnych warunkach eksploatacji takie dopuszczalne wielkości nie przekraczają poziomów efektywności środowiskowej powiązanych z BAT. Operator powinien uwzględnić te wartości odniesienia w systemie zarządzania środowiskowego.**
- (14) Konieczne jest bardziej szczegółowe określenie warunków, w których właściwy organ, ustalając dopuszczalne wielkości emisji mające zastosowanie do uwolnień zanieczyszczeń do wody w pozwoleniu udzielonym na podstawie dyrektywy 2010/75/UE, może uwzględnić procesy oczyszczania odbywające się następnie w oczyszczalni ścieków w celu zapewnienia, aby uwolnienia takie nie prowadziły do zwiększonego obciążenia zanieczyszczeniami wód przyjmujących w porównaniu z sytuacją, w której w instalacji ma zastosowanie BAT i spełniane są poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami dotyczące uwolnień bezpośrednich.

- (15) Zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i ochrony środowiska jako całości wymaga m.in. określania w pozwoleniach dopuszczalnych wielkości emisji na poziomie zapewniającym zgodność z mającymi zastosowanie poziomami emisji powiązanymi z najlepszymi dostępnymi technikami przedstawionymi w konkluzjach dotyczących BAT. Poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL) są zazwyczaj wyrażane jako przedziały, a nie jako pojedyncze wartości, aby odzwierciedlić różnice w obrębie określonego rodzaju instalacji, powodujące zmienność w zakresie efektywności środowiskowej osiąganey przy stosowaniu najlepszych dostępnych technik. Przykładowo dana najlepsza dostępna technika nie zapewni takiej samej efektywności w różnych instalacjach, niektóre najlepsze dostępne techniki mogą nie być odpowiednie do stosowania w określonych instalacjach lub określone połączenie najlepszych dostępnych technik może być skuteczniejsze w odniesieniu do niektórych zanieczyszczeń lub obszarów środowiska niż inne połączenie tych technik. Osiągnięciu wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i ochrony środowiska jako całości zagroziła praktyka określania dopuszczalnych wielkości emisji na najmniej rygorystycznym krańcu przedziału poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami bez uwzględniania potencjału danej instalacji do osiągnięcia niższych poziomów emisji dzięki zastosowaniu najlepszych dostępnych technik. Taka praktyka zniechęca liderów do wdrażania skuteczniejszych technik i utrudnia osiągnięcie równych warunków działania gwarantujących wysoki poziom ochrony zdrowia ludzkiego i ochrony środowiska. [...] **W celu zmniejszenia emisji właściwy organ powinien ustalić dopuszczalne wielkości emisji na możliwie najbardziej rygorystycznym poziomie osiągalnym dla danej instalacji, biorąc pod uwagę cały przedział BAT-AEL. Dopuszczalne wielkości emisji powinny opierać się na ocenie operatora zawierającej analizę wykonalności osiągnięcia wielkości mieszczących się na najbardziej rygorystycznym krańcu przedziału BAT-AEL i mieć na celu najlepszą efektywność środowiskową, jaką mogą osiągnąć dane instalacje. chyba że operator wykaże, iż stosowanie najlepszych dostępnych technik opisanych w konkluzjach dotyczących BAT umożliwi w przypadku danej instalacji jedynie osiągnięcie mniej rygorystycznych dopuszczalnych wielkości emisji. Aby wesprzeć ustalanie dopuszczalnych wielkości emisji w pozwoleniach i przyjęcie ogólnych wiążących zasad, konkluzje dotyczące BAT powinny zawierać informacje na temat okoliczności umożliwiających osiągnięcie niższych poziomów emisji w przedziale BAT-AEL ustalonych dla kategorii instalacji o podobnych właściwościach. Przy ustalaniu dopuszczalnych wielkości emisji w przedziale BAT-AEL procedura odstępstwa nie ma zastosowania.**

- (15a) W ostatnich latach Unię Europejską i jej państwa członkowskie dotknęły wyjątkowe sytuacje kryzysowe, takie jak pandemia COVID-19 i rosyjska wojna napastnicza przeciwko Ukrainie. Kryzysy te nagle i bezpośrednio wpłynęły na dostawy energii i zasobów, materiałów lub wyposażenia o krytycznym znaczeniu społecznym, prowadząc do poważnych niedoborów i zakłóceń, na które należy szybko reagować. W przypadku takich kryzysów – aby utrzymać produkcję energii lub produkcję innego wyposażenia o kluczowym znaczeniu lub umożliwić ciągłość działania instalacji krytycznych – konieczne może być ustalenie mniej rygorystycznych dopuszczalnych wielkości emisji i dopuszczalnych wielkości efektywności środowiskowej niż poziomy określone w konkluzjach dotyczących BAT. Potrzeba ustalenia mniej rygorystycznych dopuszczalnych wielkości emisji lub dopuszczalnych wielkości efektywności środowiskowej powinna być równoważona potrzebą ochrony środowiska i zdrowia ludzkiego, a także potrzebą zapewnienia równych warunków działania oraz integralności rynku wewnętrznego. W związku z tym mniej rygorystyczne wielkości mogą zostać ustalone jedynie w ostateczności, gdy wyczerpane zostaną wszystkie inne środki alternatywne powodujące mniejsze zanieczyszczenie. Właściwy organ powinien zapewnić, aby emisje z instalacji nie powodowały znaczących zanieczyszczeń. W celu nadzorowania wpływu na środowisko i zdrowie publiczne emisje powinny być monitorowane. Aby zapewnić równe warunki działania i rynek wewnętrzny, Komisja powinna zapewnić ściśle wytyczne dotyczące sytuacji nadzwyczajnych i ich okoliczności, które można by uwzględnić. O decyzji podjętej przez właściwy organ państwa członkowskie powinny powiadomić Komisję, tak by umożliwić jej podejmowanie działań w przypadku nadużyć.
- (16) Należy zwiększyć skuteczność wkładu dyrektywy 2010/75/UE w efektywność energetyczną, zasobooszczędność i gospodarkę o obiegu zamkniętym w Unii z uwzględnieniem zasady „efektywność energetyczna przede wszystkim” jako zasady przewodniej polityki energetycznej Unii. W związku z tym w pozwoleniach należy, o ile to możliwe, ustanawiać obowiązkowe wielkości dopuszczalnej efektywności środowiskowej dotyczące poziomów zużycia zasobów oraz poziomy efektywności gospodarowania zasobami, w tym w odniesieniu do wykorzystywania wody, energii i materiałów pochodzących z recyklingu, na podstawie poziomów efektywności środowiskowej powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT AEPL) określonych w decyzjach w sprawie konkluzji dotyczących BAT. **Państwa członkowskie mogą w warunkach pozwolenia określić, że niektóre jednostki energetycznego spalania lub jednostki emitujące dwutlenek węgla wymienione w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE są zwolnione z wymogów w zakresie efektywności energetycznej.**

- (17) W celu zapobiegania emisji zanieczyszczeń przez instalacje objęte zakresem stosowania dyrektywy 2010/75/UE lub jej minimalizacji oraz wyrównywania warunków działania w całej Unii warunki przyznawania odstępstw od dopuszczalnych wielkości emisji powinny być ściślej sformułowane w oparciu o ogólne zasady, aby zapewnić bardziej zharmonizowane wdrażanie takich odstępstw w całej Unii. Ponadto odstępstw od dopuszczalnych wielkości emisji nie należy przyznawać, jeśli mogą one stanowić zagrożenie dla zgodności z normami jakości środowiska.
- (18) W ocenie dyrektywy 2010/75/UE stwierdzono pewną rozbieżność w podejściach dotyczących oceny zgodności z przepisami instalacji objętych zakresem rozdziału II tej dyrektywy. Aby osiągnąć wysoki poziom ochrony środowiska jako całości, zapewnić spójne wdrażanie prawa Unii oraz równe warunki działania w całej Unii przy jednoczesnej minimalizacji obciążenia administracyjnego przedsiębiorstw i organów publicznych Komisja powinna ustanowić wspólne zasady oceny zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji i zatwierdzania zmierzonych poziomów emisji zarówno do powietrza, jak i do wody, w oparciu o najlepsze dostępne techniki. Przedmiotowe zasady oceny zgodności powinny być nadrzędne wobec zasad określonych w rozdziałach III i IV dotyczących oceny zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji, zawartych w załącznikach V i VI do dyrektywy 2010/75/UE.
- (19) Normy jakości środowiska odnoszą się do wszystkich wymogów określonych w prawie Unii, takich jak przepisy Unii dotyczące powietrza i wody, które muszą zostać spełnione w określonym czasie przez dane środowisko lub jego część. W związku z tym należy wyjaśnić, że przy udzielaniu pozwolenia danej instalacji właściwe organy powinny nie tylko określać warunki zapewniające zgodność eksploatacji instalacji z konkluzjami dotyczącymi BAT, lecz powinny także, gdy jest to właściwe w celu ograniczenia udziału danej instalacji w zanieczyszczeniu występującym na odnośnym obszarze, włączać do pozwolenia konkretne warunki dodatkowe, bardziej rygorystyczne niż warunki określone w odnośnych konkluzjach dotyczących BAT, aby zapewnić zgodność instalacji z normami jakości środowiska. Takie warunki mogą obejmować ustalanie bardziej rygorystycznych dopuszczalnych wielkości emisji albo ograniczanie eksploatacji lub przepustowości instalacji.

- (20) Właściwy organ powinien regularnie dokonywać przeglądu warunków pozwolenia oraz w stosownych przypadkach aktualizować je w celu zapewnienia zgodności z odpowiednimi przepisami. Przegląd lub aktualizacja powinny również odbywać się w przypadkach, gdy jest to niezbędne na potrzeby spełnienia przez instalację normy jakości środowiska, w tym w przypadku nowej lub zmienionej normy jakości środowiska lub gdy stan środowiska przyjmującego wymaga zmiany pozwolenia, aby osiągnąć zgodność z planami i programami określonymi w ramach przepisów Unii, takimi jak plany gospodarowania wodami w dorzeczu na podstawie dyrektywy 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²⁰.
- (21) Na siódmym posiedzeniu Strony Konwencji o dostępie do informacji, udziale społeczeństwa w podejmowaniu decyzji oraz dostępie do sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska zatwierdziły ustalenia Komitetu ds. Przestrzegania Konwencji z Aarhus w sprawie ACCC/C/2014/121, według których wprowadzając ramy prawne nieprzewidujące jakiegokolwiek możliwości udziału społeczności w odniesieniu do ponownego rozpatrzenia i aktualizacji warunków pozwolenia na podstawie art. 21 ust. 3, 4 i 5 lit. b) i c) dyrektywy 2010/75/UE, Unia Europejska nie przestrzega art. 6 ust. 10 Konwencji. Ustalenia te zostały zatwierdzone przez Unię i jej państwa członkowskie, a z myślą o osiągnięciu pełnej zgodności z konwencją z Aarhus konieczne jest wyraźne stwierdzenie, że zainteresowanej społeczności należy zapewnić z odpowiednim wyprzedzeniem skuteczną możliwość uczestnictwa w udzielaniu lub aktualizacji warunków pozwolenia określanych przez właściwy organ, gdy warunki pozwolenia są ponownie rozpatrywane po publikacji decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT w odniesieniu do głównej działalności instalacji, gdy zmiany w najlepszych dostępnych technikach umożliwiają znaczącą redukcję emisji, gdy bezpieczeństwo eksploatacji wymaga zastosowania innych technik oraz gdy niezbędna jest zgodność z nową lub zmienioną normą jakości środowiska.

²⁰ Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. L 327 z 22.12.2000).

- (22) Jak wyjaśniono w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości²¹, państwa członkowskie nie mogą ograniczać legitymacji procesowej dotyczącej zakwestionowania decyzji podjętej przez organ publiczny do tych członków zainteresowanej społeczności, którzy uczestniczyli we wcześniejszej procedurze administracyjnej prowadzącej do przyjęcia tej decyzji. Jak również wyjaśniono w orzecznictwie Trybunału Sprawiedliwości²², skuteczny dostęp do wymiaru sprawiedliwości w sprawach dotyczących środowiska oraz skuteczne środki odwoławcze wymagają m.in., aby członkowie zainteresowanej społeczności mieli prawo zwrócić się do sądu lub innego właściwego, niezależnego i bezstronnego organu o zarządzenie środków zawieszających w celu zapobieżenia danemu przypadkowi zanieczyszczenia, w tym w stosownych przypadkach za pomocą czasowego zawieszenia pozwolenia będącego przedmiotem sporu. W związku z tym należy uściślić, że legitymacja procesowa nie może być uzależniona od roli, jaką zainteresowany członek społeczności odegrał na etapie partycypacyjnym procedur decyzyjnych na podstawie niniejszej dyrektywy. Ponadto każda procedura odwoławcza powinna być uczciwa, sprawiedliwa, przeprowadzana bez zbędnej zwłoki, niedyskryminacyjna ze względu na koszty i przewidywać odpowiednie i skuteczne mechanizmy dochodzenia roszczeń, w tym w stosownych przypadkach nakazy sądowe.
- (23) Przed udzieleniem pozwoleń, w przypadku gdy eksploatacja instalacji może mieć wpływ na więcej niż jedno państwo członkowskie, powinna mieć miejsce współpraca transgraniczna, która powinna obejmować wcześniejsze informowanie zainteresowanej społeczności i właściwych organów w pozostałych państwach członkowskich dotkniętych tym wpływem oraz przeprowadzenie z nimi konsultacji.

²¹ Sprawa C-826/18, Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 14 stycznia 2021 r., LB i in./College van burgemeester en wethouders van de gemeente Echt-Susteren, pkt 58 i 59.

²² Sprawa C-416/10, Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 15 stycznia 2013 r., Jozef Križan i in. przeciwko Slovenská inšpekcia životného prostredia.Križan, pkt 109.

- (24) W ocenie dyrektywy 2010/75/UE stwierdzono, że nawet gdyby dyrektywa ta miała sprzyjać transformacji przemysłu europejskiego, nie jest dostatecznie dynamiczna i nie wspiera w wystarczającym stopniu wdrażania innowacyjnych procesów i technologii. Należy zatem ułatwić testowanie i wdrażanie nowych technik o większej efektywności środowiskowej, ułatwić współpracę z naukowcami i przemysłem w ramach finansowanych ze środków publicznych projektów badawczych z zastrzeżeniem warunków przewidzianych w odpowiednich europejskich i krajowych instrumentach finansowania, a także ustanowić specjalny ośrodek wspierania innowacyjności poprzez gromadzenie i analizowanie informacji na temat [...] nowych technik odnoszących się do rodzajów działalności objętych zakresem stosowania tej dyrektywy, oraz przedstawianie charakterystyki ich poziomu rozwoju od badań naukowych po wdrożenie (poziomu gotowości technologicznej) i ich efektywności środowiskowej. Zapewni to również informacje na potrzeby wymiany informacji dotyczących opracowywania, przeglądu i aktualizacji dokumentów referencyjnych BAT. [...] **Nowe** techniki, które mają być gromadzone i analizowane w ośrodku, powinny być co najmniej na poziomie technologicznym zademonstrowanym w odpowiednim środowisku (środowisku odpowiednim dla sektora w przypadku kluczowych technologii prorozwojowych) lub w ramach demonstracji prototypu w środowisku operacyjnym (TRL 6–7).

- (25) Osiągnięcie celów Unii dotyczących czystej, neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym do 2050 r. wymaga głębokiej transformacji gospodarki Unii. Zgodnie z 8. unijnym programem działań w zakresie środowiska należy zatem wymagać od operatorów instalacji objętych dyrektywą 2010/75/UE włączenia planów transformacji do swoich systemów zarządzania środowiskowego. Takie plany transformacji uzupełnią również wymogi dotyczące sprawozdawczości przedsiębiorstw w zakresie zrównoważonego rozwoju przewidziane w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE²³, zapewniając środki umożliwiające konkretne wdrożenie tych wymogów na poziomie instalacji. Głównym priorytetem jest transformacja energochłonnych rodzajów działalności wymienionych w załączniku I. Operatorzy energochłonnych instalacji powinni zatem przedstawić plany transformacji do 30 czerwca 2030 r. Od operatorów instalacji prowadzących inne rodzaje działalności wymienione w załączniku I należy wymagać przedstawienia planów transformacji w ramach ponownego rozpatrzenia i aktualizacji pozwolenia po publikacji decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT opublikowanych po 1 stycznia 2030 r. Plany transformacji powinny pozostać dokumentami orientacyjnymi przygotowywanymi na odpowiedzialność operatorów, jednak organizacja zajmująca się audytem [...] **lub weryfikator środowiskowy**, z którymi operator podpisał umowę w ramach swojego systemu zarządzania środowiskowego, powinni sprawdzić, czy plan transformacji zawiera minimalny zakres informacji na potrzeby włączenia do aktu wykonawczego przez Komisję Europejską, a operatorzy powinni upublicznić plany transformacji.
- (26) Potrzebne jest bardziej szczegółowe wyjaśnienie dotyczące kryteriów oceny, czy oczyszczone gazy lub ciecze powstające w wyniku zgazowania i pirolizy odpadów są oczyszczone w takim stopniu, aby przed spalaniem nie stanowiły już odpadów.

²³ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2013/34/UE z dnia 26 czerwca 2013 r. w sprawie rocznych sprawozdań finansowych, skonsolidowanych sprawozdań finansowych i powiązanych sprawozdań niektórych rodzajów jednostek, zmieniająca dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2006/43/WE oraz uchylająca dyrektywy Rady 78/660/EWG i 83/349/EWG, Dz. U. L 182 z 29.6.2013, s. 19–76.

- (27) W świetle dużej liczby instalacji chowu zwierząt gospodarskich, które powinny być objęte zakresem stosowania dyrektywy 2010/75/UE oraz stosunkowo prostego charakteru procesów i wzorców emisji w takich instalacjach, należy określić konkretne, dostosowane do tego sektora procedury administracyjne dotyczące wydawania pozwoleń oraz prowadzenia odnośnych rodzajów działalności bez uszczerbku dla wymogów dotyczących informowania i angażowania społeczeństwa, monitorowania i zgodności.
- (28) Oczekuje się, że wchodzące na rynek innowacyjne techniki w coraz większym stopniu ograniczą emisję zarówno zanieczyszczeń, jak i gazów cieplarnianych z instalacji podlegających zakresowi stosowania zarówno dyrektywy 2010/75/UE, jak i dyrektywy 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady²⁴. Chociaż umożliwi to budowanie dalszych synergii między tymi dyrektywami, może wpłynąć na ich funkcjonowanie, w tym na rynku uprawnień do emisji dwutlenku węgla. Dyrektywa 2003/87/WE zawiera w tej kwestii przepis dotyczący dokonywania przeglądu efektywności synergii z dyrektywą 2010/75/UE i wezwanie do koordynacji odpowiednich pozwoleń istotnych dla klimatu i środowiska w celu zapewnienia skutecznego i szybszego wprowadzania środków niezbędnych na potrzeby zgodności z celami Unii w zakresie klimatu i energii. W celu uwzględnienia dynamiki innowacji w tym zakresie oraz przeglądu, o którym mowa w art. 8 dyrektywy 2003/87/WE, Komisja powinna przedstawić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie zawierające przegląd wdrażania dyrektywy 2010/75/UE do roku 2028, a następnie co pięć lat.

²⁴ Dyrektywa 2003/87/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 października 2003 r. ustanawiająca system handlu przydziałami emisji gazów cieplarnianych we Wspólnocie (Dz.U. L 275 z 25.10.2003, s. 32).

(29) W celu zapewnienia, aby dyrektywa 2010/75/UE wciąż spełniała swoje cele dotyczące zapobiegania emisji zanieczyszczeń lub ich ograniczania oraz osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i ochrony środowiska, [...] **[.../ należy ustanowić zasady eksploatacji w zakresie działalności związanej z chowem drobiu, świń i bydła. [...] Biorąc pod uwagę specyfikę każdego sektora działalności, należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w celu ustanowienia jednolitych warunków. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na szczeblu ekspertów [.../.**

- (30) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania dyrektywy 2010/75/UE należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze w odniesieniu do ustalenia (i) [...] znormalizowanej metodyki oceny nieproporcjonalności kosztów wdrożenia konkluzji dotyczących BAT względem potencjalnych korzyści dla środowiska **zgodnie z art. 15 ust. 4;** **(ii) znormalizowanej metodyki przeprowadzania oceny, o której mowa w art. 15 ust. 4a,** (iii) metody pomiarowej służącej do oceny zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji określonymi w pozwoleniu w odniesieniu do emisji do powietrza i wody; (iv) szczegółowych uzgodnień niezbędnych na potrzeby ustanowienia i funkcjonowania Ośrodka Innowacji w dziedzinie Transformacji Przemysłowej i Emisji Przemysłowych oraz (v) formatu do stosowania na potrzeby planów transformacji i **(vi) informacji istotnych z punktu widzenia publikacji systemu zarządzania środowiskowego.** Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011²⁵.
- (31) W celu zapewnienia skutecznego wdrożenia i egzekwowania obowiązków określonych w dyrektywie 2010/75/UE, należy przedstawić minimalny zakres skutecznych, proporcjonalnych i odstraszających sankcji. Różnice w systemach sankcji, fakt, że nałożone sankcje uznawane są w wielu przypadkach za zbyt niskie, aby wywierać rzeczywisty efekt odstraszający w odniesieniu do nielegalnych zachowań, oraz brak jednolitego wdrażania w państwach członkowskich osłabiają równe warunki działania w Unii w zakresie emisji przemysłowych. [...]

²⁵ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (31a) Państwa członkowskie powinny określić przepisy dotyczące sankcji stosowanych w przypadku naruszenia przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i powinny zapewnić ich wykonywanie. Przewidziane kary powinny być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. Państwa członkowskie mogą ustanowić przepisy dotyczące sankcji administracyjnych i karnych za te same naruszenia. Nałożenie sankcji karnych i administracyjnych nie powinno w żadnym wypadku prowadzić do naruszenia prawa do niebycia ponownie sądzonym lub karanym w postępowaniu karnym za ten sam czyn zabroniony (zasada ne bis in idem) w interpretacji Trybunału Sprawiedliwości.**
- (32) W przypadku wystąpienia szkód dla zdrowia ludzkiego wynikających z naruszenia środków krajowych wprowadzonych na podstawie dyrektywy 2010/75/UE, państwa członkowskie powinny zapewnić, aby osoby prywatne, których szkody dotyczą, mogły dochodzić odszkodowania z tytułu takich szkód od odpowiednich osób fizycznych lub prawnych [...]. Takie zasady dotyczące odszkodowania przyczyniają się do osiągnięcia celów zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska i ochrony zdrowia ludzkiego, jak określono w art. 191 TFUE. Leżą one również u podstaw prawa do życia oraz prawa człowieka do integralności i ochrony zdrowia zgodnie z art. 2, 3 i 35 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej oraz prawa do skutecznego środka odwoławczego określone w art. 47 Karty. Ponadto dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady 2004/35/WE nie daje prywatnym stronom prawa do odszkodowania z powodu szkód wyrządzonych środowisku naturalnemu lub bezpośredniego zagrożenia wystąpieniem takich szkód.

(33) [...] [...].

- (34) Wpływ dyrektywy 2010/75/UE na autonomię proceduralną państw członkowskich powinien być ograniczony do tego, co jest niezbędne na potrzeby przyświecających tej dyrektywie celów ochrony zdrowia ludzkiego poprzez bezpieczne środowisko, i nie powinien mieć skutków w odniesieniu do innych krajowych przepisów proceduralnych ustanawiających prawo do ubiegania się o odszkodowanie z tytułu naruszeń tej dyrektywy. Przepisy krajowe nie powinny jednak utrudniać skutecznego funkcjonowania mechanizmu ubiegania się o odszkodowanie w oparciu o wymogi dyrektywy 2010/75/UE.
- (35) Wykonywanie dyrektywy 2010/75/UE uwidoczniło różne jej stosowanie w poszczególnych państwach członkowskich, jeżeli chodzi o objęcie instalacji do produkcji wyrobów ceramicznych przez wypalanie, ponieważ sformułowanie definicji tego rodzaju działalności pozwalało państwom członkowskim decydować o stosowaniu jednego lub obu kryteriów dotyczących wydajności produkcji i pojemności pieca. Aby zapewnić spójniejsze wdrażanie tej dyrektywy i zabezpieczyć równe warunki działania w Unii, instalacje takie powinny być włączone w zakres stosowania tej dyrektywy, gdy spełnione jest którekolwiek z obu tych kryteriów.
- (36) Ustalając dopuszczalne wielkości emisji substancji zanieczyszczających właściwy organ powinien uwzględnić wszystkie substancje, w tym substancje rosnącego ryzyka, które mogą być emitowane z przedmiotowej instalacji, i które mogą mieć znaczący wpływ na środowisko lub na zdrowie ludzkie. Przy powyższych działaniach należy uwzględnić charakterystyki zagrożeń, ilość i jakość wyemitowanych substancji oraz ich potencjał w zakresie zanieczyszczenia wszelkich obszarów środowiska. Konkluzje dotyczące BAT, w stosownych przypadkach, stanowią punkt odniesienia na potrzeby wyboru substancji, dla których należy określić dopuszczalne wielkości emisji, chociaż właściwy organ może podjąć decyzję o wyborze dodatkowych substancji. Obecnie poszczególne substancje zanieczyszczające wymienione są w niewyczerpujący sposób w załączniku II do dyrektywy 2010/75/UE, co nie jest zgodne z holistycznym podejściem w odniesieniu do tej dyrektywy i nie odzwierciedla potrzeby, aby właściwe organy uwzględniały wszystkie istotne substancje zanieczyszczające, w tym substancje rosnącego ryzyka. Należy zatem usunąć ten niewyczerpujący wykaz substancji zanieczyszczających. Zamiast tego należy odnieść się do wykazu zanieczyszczeń w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 166/2006²⁶.

²⁶ Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1).

- (37) Chociaż składowiska odpadów wchodzą w zakres stosowania dyrektywy 2010/75/UE, nie istnieją konkluzje dotyczące BAT w odniesieniu do składowisk odpadów, ponieważ działalność ta jest objęta zakresem stosowania dyrektywy Rady 1999/31/WE²⁷, a wymogi tej ostatniej dyrektywy uznawane są za BAT. Ze względu na rozwój techniczny i innowacje, jakie nastąpiły od czasu przyjęcia dyrektywy Rady 1999/31/WE, obecnie dostępne są skuteczniejsze techniki ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska. Przyjęcie konkluzji dotyczących BAT zgodnie z dyrektywą 2010/75/UE pozwoliłoby zająć się kluczowymi kwestiami dotyczącymi środowiska związanymi z eksploatacją składowisk odpadów, w tym znacznymi emisjami metanu. Dyrektywa 1999/31/WE powinna zatem umożliwiać przyjęcie konkluzji dotyczących BAT w odniesieniu do składowisk odpadów zgodnie z dyrektywą 2010/75/UE.
- (38) Należy zatem odpowiednio zmienić dyrektywy 2010/75/UE i 1999/31/WE.
- (39) Ponieważ cele niniejszej dyrektywy, a mianowicie zapewnienie wysokiego poziomu ochrony środowiska i poprawy jego jakości, nie mogą być osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast z uwagi na transgraniczny charakter zanieczyszczeń pochodzących z działalności przemysłowej możliwe jest lepsze ich osiągnięcie na poziomie Unii, Unia może podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 Traktatu o Unii Europejskiej. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.
- (40) Zgodnie z zasadą proporcjonalności, na potrzeby osiągnięcia podstawowego celu zapewnienia wysokiego poziomu ochrony środowiska i poprawy jakości środowiska, konieczne i właściwe jest określenie zasad dotyczących zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom powstającym w wyniku działalności przemysłowej i ich kontroli. Niniejsza dyrektywa nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia założonych celów, zgodnie z art. 5 ust. 4 Traktatu o Unii Europejskiej.

²⁷ Dyrektywa Rady 1999/31/WE z dnia 26 kwietnia 1999 r. w sprawie składowania odpadów (Dz.U. L 182 z 16.7.1999, s. 1).

- (41) Zgodnie ze wspólną deklaracją polityczną państw członkowskich i Komisji z dnia 28 września 2011 r. dotyczącą dokumentów wyjaśniających²⁸ państwa członkowskie zobowiązały się do złożenia, w uzasadnionych przypadkach, wraz z powiadomieniem o transpozycji, jednego lub większej liczby dokumentów wyjaśniających związki między elementami dyrektywy a odpowiadającymi im częściami krajowych instrumentów transpozycyjnych. W odniesieniu do niniejszej dyrektywy prawodawca uznaje, że przekazanie takich dokumentów jest uzasadnione.
- (43) Aby dać państwom członkowskim, właściwym organom i instalacjom czas na dostosowanie się do nowych przepisów, a także aby przewidzieć czas na przyjęcie nowych konkluzji dotyczących BAT uwzględniających te nowe przepisy, należy ustanowić przepisy przejściowe. W celu zapewnienia pewności prawa konieczne jest wyznaczenie ostatecznego terminu, od którego przepisy powinny być bezwzględnie przestrzegane. Uwzględniając proces sewilski i liczbę dokumentów referencyjnych BAT, które wymagają przeglądu, termin ten powinien przypadać po upływie 16 lat w przypadku istniejącej rodzajów działalności i 10 lat w przypadku nowych rodzajów działalności. Nie uniemożliwia to wcześniejszego przyjęcia konkluzji dotyczących BAT. Istniejąca instalacja musi być zgodna z przepisami obecnej dyrektywy w sprawie emisji przemysłowych do czasu przyjęcia nowych konkluzji dotyczących BAT lub do czasu aktualizacji pozwolenia.**

²⁸ Dz.U. C 369 z 17.12.2011, s. 14.

(44) Obiekty energetycznego spalania, które są częścią małych systemów wydzielonych, mogą – ze względu na swoje położenie geograficzne i brak połączeń z siecią kontynentalną państw członkowskich lub siecią innego państwa członkowskiego – stawać w obliczu szczególnych wyzwań wymagających więcej czasu na osiągnięcie zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji. Państwa członkowskie, których to dotyczy, powinny opracować plan zapewnienia zgodności obejmujący obiekty energetycznego spalania, które są częścią małego systemu wydzielonego, określający środki podjęte przez państwo członkowskie w celu zapewnienia zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji najpóźniej do dnia 31 grudnia 2029 r. W planie tym należy opisać środki podejmowane w celu zapewnienia zgodności oraz środki mające na celu zminimalizowanie skali i czasu trwania emisji zanieczyszczeń w okresie objętym planem, a także zawrzeć informacje na temat środków zarządzania popytem i możliwości przejścia na czystsze paliwa, takich jak wdrażanie odnawialnych źródeł energii i połączenia międzysystemowe z sieciami kontynentalnymi lub siecią innego państwa członkowskiego. Państwa członkowskie, których to dotyczy, powinny przekazać Komisji swoje plany zapewnienia zgodności. W przypadku gdy Komisja zgłosi zastrzeżenia, państwa członkowskie powinny aktualizować swoje plany. Państwa członkowskie, których to dotyczy, powinny co roku składać sprawozdania z postępów w zapewnianiu zgodności,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZĄ DYREKTYWĘ:

Artykuł 1

Zmiany w dyrektywie 2010/75/UE

W dyrektywie 2010/75/UE wprowadza się następujące zmiany:

- 1) art. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejsza dyrektywa ustanawia przepisy dotyczące zintegrowanego zapobiegania zanieczyszczeniom powstającym w wyniku działalności przemysłowej oraz zasady dotyczące kontroli tych zanieczyszczeń.

Niniejsza dyrektywa ustanawia również przepisy mające na celu zapobieganie emisjom do powietrza, wody i ziemi oraz, w przypadku braku takiej możliwości, mające na celu ich redukcję, [...] zapobieganie wytwarzaniu odpadów i **promowanie gospodarki o obiegu zamkniętym i dekarbonizacji**, w celu osiągnięcia wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i ochrony środowiska jako całości.”;

- 2) art. 2 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. Niniejsza dyrektywa ma zastosowanie do powodujących zanieczyszczenia rodzajów działalności przemysłowej, o których mowa w rozdziałach II–VIa.”;

3) w art. 3 wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 3) otrzymuje brzmienie:

„3) »instalacja« oznacza stacjonarną jednostkę techniczną, w której prowadzony jest co najmniej jeden rodzaj działalności wymieniony w załączniku I, w załączniku Ia lub w załączniku VII część 1, oraz wszystkie inne bezpośrednio związane czynności prowadzone na tym samym miejscu, które mają techniczny związek z działalnością wymienioną w tych załącznikach i które mogłyby mieć wpływ na emisje i zanieczyszczenie;”;

aa) dodaje się pkt 5a) w brzmieniu:

„5a) »dopuszczalna wielkość efektywności środowiskowej« oznacza poziomy efektywności środowiskowej, w tym poziomy zużycia, poziomy efektywności gospodarowania zasobami oraz poziomy ponownego wykorzystania w odniesieniu do zasobów materiałowych, wodnych i energetycznych, odpadów oraz inne poziomy osiągnięte w określonych warunkach odniesienia, których nie można przekroczyć w ciągu jednego lub kilku okresów.”;

- b) pkt 12) otrzymuje brzmienie:

„12) »konkluzje dotyczące BAT« oznaczają dokument zawierający elementy dokumentu referencyjnego BAT i formułujący konkluzje dotyczące najlepszych dostępnych technik, ich opisu, informacji służącej ocenie ich przydatności, poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami i **z nowymi technikami**, poziomów efektywności środowiskowej powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami i **z nowymi technikami**, zawartości systemu zarządzania środowiskowego, w tym wartości odniesienia, [...] powiązanego monitoringu, powiązanych poziomów zużycia oraz, w stosownych przypadkach, odpowiednich środków remediacji terenu;”;

- c) dodaje się punkty **12a)**, 13a) i **13b)** w brzmieniu:

„12a) »zasady eksploatacji« oznaczają zasady zawarte w pozwoleniach lub ogólne wiążące zasady prowadzenia rodzajów działalności, o których mowa w załączniku Ia, zawierające dopuszczalne wielkości emisji, dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej, powiązane wymogi w zakresie monitorowania oraz, w stosownych przypadkach, praktyki rozprowadzania na powierzchni ziemi, praktyki zapobiegania zanieczyszczeniom i łagodzenia ich skutków, zarządzanie żywieniem, przygotowanie paszy, trzymanie zwierząt w pomieszczeniach, gospodarowanie obornikiem (gromadzenie, przechowywanie, przetwarzanie, aplikacja) oraz przechowywanie martwych zwierząt, które to zasady są zgodne ze stosowaniem najlepszych dostępnych technik;

13a) »poziomy efektywności środowiskowej powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami« oznaczają różne poziomy efektywności środowiskowej, z wyjątkiem poziomów emisji, uzyskiwane w normalnych warunkach eksploatacji z wykorzystaniem najlepszej dostępnej techniki lub kombinacji najlepszych dostępnych technik, **jak opisano w konkluzjach dotyczących BAT;**

13b) »wartości odniesienia« oznaczają orientacyjny zakres poziomów efektywności środowiskowej powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami, **które należy stosować jako odniesienie w systemie zarządzania środowiskowego.**”;

[...][...][...][...]

d) pkt 17) otrzymuje brzmienie:

„17) »zainteresowana społeczność« oznacza społeczność, która jest lub może być dotknięta skutkami podejmowanych decyzji dotyczących udzielenia lub aktualizacji pozwolenia lub warunków pozwolenia lub która jest nimi zainteresowana; na użytek niniejszej definicji organizacje pozarządowe promujące ochronę zdrowia ludzkiego lub ochronę środowiska i spełniające wszelkie kryteria prawa krajowego uznaje się za mające interes w tym zakresie;”;

e) dodaje się pkt 23a), 23b) i 23c) w brzmieniu:

„23a) »świnie« oznacza świnie zgodnie z definicją w art. 2 dyrektywy Rady 2008/120/WE*;

23b) »bydło« oznacza zwierzęta domowe należące do gatunku *Bos taurus*;

23c) »duża jednostka przeliczeniowa inwentarza« lub »DJP« oznacza [...] **jednostkę** stosowaną do wyrażenia wielkości gospodarstw, w których hodowane są różne kategorie zwierząt, przy zastosowaniu współczynników przeliczeniowych [...] określonych w załączniku **Ia** [...].

* Dyrektywa Rady 2008/120/WE z dnia 18 grudnia 2008 r. ustanawiająca minimalne normy ochrony świń (Dz.U. L 47 z 18.2.2009, s. 5).

** Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 808/2014 z dnia 17 lipca 2014 r. ustanawiające zasady stosowania rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1305/2013 w sprawie wsparcia rozwoju obszarów wiejskich przez Europejski Fundusz Rolny na rzecz Rozwoju Obszarów Wiejskich (EFRROW) (Dz.U. L 227 z 31.7.2014, s. 18).”;

f) dodaje się pkt 48)–53) w brzmieniu:

[...]

49)[...]

„50) »poziomy emisji powiązane z nowymi technikami« oznaczają różne poziomy emisji uzyskiwane w normalnych warunkach eksploatacji z wykorzystaniem nowej techniki lub kombinacji nowych technik, **jak opisano w konkluzjach dotyczących BAT**, wyrażone jako średnia w danym okresie w określonych warunkach odniesienia;

51) »poziomy efektywności środowiskowej powiązane z nowymi technikami« oznaczają różne poziomy efektywności środowiskowej, z wyjątkiem poziomów emisji, uzyskiwane w normalnych warunkach eksploatacji z wykorzystaniem nowej techniki lub kombinacji nowych technik, **jak opisano w konkluzjach dotyczących BAT**;

52) »zapewnianie przestrzegania prawa« oznacza mechanizmy zapewnienia zgodności z przepisami z zastosowaniem trzech kategorii interwencji: promowanie przestrzegania prawa; monitorowanie przestrzegania prawa; działania następcze i egzekwowanie przepisów;

53)[...]

[...][...][...].

4) art. 4 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do zapewnienia, aby żadna instalacja ani obiekt energetycznego spalania, spalarnia odpadów ani współspalania odpadów nie były eksploatowane bez pozwolenia.

W drodze odstępstwa od akapitu pierwszego, państwa członkowskie mogą ustanowić procedurę rejestracji instalacji objętych wyłącznie rozdziałem V lub rozdziałem VIa.

Procedura rejestracji określana jest w wiążącym akcie i obejmuje co najmniej powiadomienie właściwego organu przez operatora o zamiarze eksploataowania instalacji.”;

5)[...]

[...]

4 [...][...][...][...][...][...]

[...]

- 6) art. 7 i 8 otrzymują brzmienie:

„Artykuł 7

Awarie i wypadki

Bez uszczerbku dla przepisów dyrektywy 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r.* w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu, w razie jakiegokolwiek awarii lub wypadku mających znaczący wpływ na zdrowie ludzkie lub na środowisko, państwa członkowskie podejmują niezbędne środki w celu zapewnienia, aby:

- a) operator niezwłocznie poinformował właściwe organy;
- b) operator niezwłocznie wprowadził środki mające na celu ograniczenie [...] wpływu **na zdrowie ludzkie lub na środowisko** oraz zapobiegnięcie dalszym ewentualnym awariom lub wypadkom;
- c) właściwy organ wymagał od operatora wprowadzenia wszelkich środków dodatkowych uznanych przez właściwy organ za niezbędne do ograniczenia [...] wpływu **na zdrowie ludzkie lub na środowisko** oraz zapobiegnięcia dalszym ewentualnym awariom lub wypadkom.

W przypadku wystąpienia awarii lub wypadku mających znaczący wpływ na zdrowie ludzkie lub środowisko w innym państwie członkowskim państwo członkowskie, na którego terytorium wystąpiły wypadek lub awaria, zapewnia bezzwłoczne poinformowanie właściwego organu w tym innym państwie członkowskim. Transgraniczna i multidyscyplinarna współpraca między dotkniętymi państwami członkowskimi ma na celu ograniczenie skutków dla zdrowia ludzkiego i środowiska i zapobiegania dalszym możliwym awariom lub wypadkom.

Artykuł 8

Brak zgodności

1. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia zgodności z warunkami pozwolenia.

Przyjmują również środki w zakresie zapewniania przestrzegania prawa w celu propagowania, monitorowania i egzekwowania zgodności z obowiązkami nałożonymi na osoby fizyczne lub prawne na podstawie niniejszej dyrektywy.

2. W przypadku naruszenia warunków pozwolenia państwa członkowskie zapewniają:
 - a) niezwłoczne poinformowanie właściwego organu przez operatora;
 - b) niezwłoczne wprowadzenie przez operatora niezbędnych środków w celu zapewnienia przywrócenia zgodności w możliwie najkrótszym czasie;
 - c) wymaganie przez właściwy organ od operatora wprowadzenia wszelkich właściwych środków dodatkowych uznanych przez ten właściwy organ za niezbędne do przywrócenia zgodności.

W przypadku naruszenia warunków pozwolenia powodującego bezpośrednie zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub grożące znaczącym bezpośrednim negatywnym skutkiem dla środowiska oraz do chwili przywrócenia zgodności zgodnie z lit. b) i c) akapitu pierwszego eksploatacja instalacji, obiektu energetycznego spalania, spalarni odpadów, współspalarni odpadów lub ich odpowiednich części zostaje bezzwłocznie zawieszona.

3. W przypadku gdy naruszenie warunków pozwolenia wciąż powoduje zagrożenie dla zdrowia ludzkiego lub grozi znaczącym bezpośrednim negatywnym skutkiem dla środowiska i nie wdrożono niezbędnych działań na rzecz przywrócenia zgodności wskazanych w sprawozdaniu z kontroli, o którym mowa w art. 23 ust. 6, właściwy organ może zawiesić eksploatację instalacji, obiektu energetycznego spalania, spalarni odpadów, współspalarni odpadów lub ich odpowiednich części do czasu przywrócenia zgodności z warunkami pozwolenia.

* Dyrektywa 2004/35/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 21 kwietnia 2004 r. w sprawie odpowiedzialności za środowisko w odniesieniu do zapobiegania i zaradzania szkodom wyrządzonym środowisku naturalnemu (Dz.U. L 143 z 30.4.2004, s. 56).”;

- 7) w art. 9 ust. 2 wprowadza się **następujące zmiany:**

„2. W odniesieniu do rodzajów działalności wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE, państwa członkowskie mogą zdecydować o nienakładaniu zgodnych z art. 14 ust. 1 lit. aa) oraz art. 15 ust. 3a wymogów odnoszących się do efektywności energetycznej w odniesieniu do jednostek energetycznego spalania lub innych jednostek emitujących dwutlenek węgla na miejscu.

- 8) w art. 11 dodaje się lit. fa), fb) i fc) w brzmieniu:

- fa) zasoby materiałowe i wodne wykorzystywane są w sposób efektywny, w tym poprzez wtórne wykorzystanie;
- fb) uwzględniono, odpowiednio, całkowitą efektywność środowiskową łańcucha dostaw w całym cyklu życia;
- fc) wdrożono system zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 14a;”;

9) w art. 13 wprowadza się następujące zmiany:

a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

1. W celu opracowania, dokonania przeglądu oraz, w razie potrzeby, aktualizacji dokumentów referencyjnych BAT, Komisja organizuje wymianę informacji między państwami członkowskimi, zainteresowanymi branżami, organizacjami pozarządowymi promującymi ochronę środowiska, Europejską Agencją Chemikaliów oraz Komisją.”;

b) w ust. 2 dodaje się akapit w brzmieniu:

„Bez uszczerbku dla przepisów prawa konkurencji Unii, informacje uznawane za poufne informacje handlowe lub szczególnie chronione informacje handlowe przekazywane są jedynie Komisji oraz następującym osobom fizycznym, które podpisały umowę o zachowaniu poufności: urzędnikom służby cywilnej i innym funkcjonariuszom publicznym reprezentującym państwa członkowskie lub agencje Unii oraz przedstawicielom organizacji pozarządowych propagujących ochronę zdrowia ludzkiego lub ochronę środowiska. Wymiana informacji uznawanych za poufne informacje handlowe lub szczególnie chronione informacje handlowe pozostaje ograniczona do informacji wymaganych na potrzeby sporządzania, dokonywania przeglądów oraz, w stosownych przypadkach, aktualizacji dokumentów referencyjnych BAT, a takich poufnych informacji handlowych lub szczególnie chronionych informacji handlowych nie wykorzystuje się do innych celów.”;

10) w art. 14 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie zapewniają, aby pozwolenie obejmowało wszystkie środki niezbędne do spełnienia wymogów art. 11 i 18. W tym celu państwa członkowskie zapewniają, aby pozwolenia przyznawano po konsultacjach ze wszystkimi odpowiednimi organami zapewniającymi zgodność z unijnymi przepisami dotyczącymi ochrony środowiska, w tym z normami jakości środowiska. Środki te obejmują przynajmniej”;

(ii) w akapicie drugim lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) dopuszczalne wielkości emisji substancji zanieczyszczających wymienionych w załączniku II do rozporządzenia (WE) nr 166/2006* oraz innych substancji zanieczyszczających, które mogą być emitowane z danej instalacji w znaczących ilościach, z uwzględnieniem ich właściwości, **ich stopnia zagrożenia dla środowiska** oraz potencjału w zakresie przenoszenia zanieczyszczeń z jednego komponentu środowiska do innego;

* Rozporządzenie (WE) nr 166/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 stycznia 2006 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Rejestru Uwalniania i Transferu Zanieczyszczeń i zmieniające dyrektywę Rady 91/689/EWG i 96/61/WE (Dz.U. L 33 z 4.2.2006, s. 1).”;

(iii) dodaje się lit. aa) w brzmieniu:

„aa) dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej **zgodnie z art. 15 ust. 3a;**”;

(iiia) dodaje się lit. ab) w brzmieniu:

„ab) odpowiednie wymogi zapewniające ocenę potrzeby zapobiegania lub ograniczania emisji substancji spełniających kryteria art. 57 lub substancji objętych ograniczeniami określonymi w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;”;

(iv) lit. b) otrzymuje brzmienie:

„b) odpowiednie wymogi zapewniające ochronę gleby, [...] wód podziemnych i wód powierzchniowych oraz środki dotyczące monitorowania i gospodarki odpadami wytwarzanymi przez instalację;”;

(v) dodaje się lit. ba) w brzmieniu:

„ba) odpowiednie wymogi dotyczące systemu zarządzania środowiskowego określone w art. 14a;”;

(vi) dodaje się lit. bb) w brzmieniu:

„bb) odpowiednie wymogi dotyczące monitorowania w odniesieniu do zużycia i wtórnego wykorzystania zasobów takich jak energia, woda i surowce;”;

(vii) w lit. d) dodaje się pkt (iii) w brzmieniu:

„(iii) informacji dotyczących postępów w realizacji celów polityki ochrony środowiska, o których mowa w art. 14a. [...]”;

(viii) lit. h) otrzymuje brzmienie:

„h) warunki dla oceny zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji i wielkościami efektywności środowiskowej lub odniesienie do mających zastosowanie wymogów wymienionych w innym miejscu.”;

11) dodaje się art. 14a w brzmieniu:

„Artykuł 14a

System zarządzania środowiskowego

1. Państwa członkowskie wymagają, aby operator przygotował system zarządzania środowiskowego dla każdej instalacji objętej zakresem niniejszego rozdziału. System zarządzania środowiskowego jest zgodny z postanowieniami zawartymi w **ust. 2–3a oraz** odpowiednich konkluzjach dotyczących BAT ustalających aspekty, które mają zostać objęte systemem zarządzania środowiskowego.

[...]

2. System zarządzania środowiskowego zawiera co najmniej:
- a) cele polityki ochrony środowiska na rzecz ciągłej poprawy efektywności środowiskowej i bezpieczeństwa instalacji, obejmujące środki na potrzeby:
 - (i) unikania wytwarzania odpadów;
 - (ii) optymalizacji wykorzystania zasobów i **energii** oraz ponownego wykorzystania wody;
 - (iii) unikania lub ograniczenia [...] wykorzystania **lub emisji** substancji stwarzających zagrożenie.
 - b) cele i wskaźniki efektywności w odniesieniu do znaczących aspektów środowiskowych uwzględniające wartości odniesienia określone w odpowiednich konkluzjach dotyczących BAT oraz efektywność środowiskową łańcucha dostaw w całym cyklu życia;
 - c) w przypadku instalacji objętych obowiązkiem przeprowadzania audytu energetycznego lub wprowadzenia systemu zarządzania energią zgodnie z art. 8 dyrektywy 2012/27/UE włączenie wyników tego audytu lub wprowadzenia systemu zarządzania energią zgodnie z art. 8 i załącznikiem VI do tej dyrektywy oraz środków na potrzeby wdrożenia zaleceń wynikających z audytu energetycznego lub wprowadzenia systemu zarządzania energią;

- d) wykaz występujących w instalacji **lub emitowanych z nich** chemikaliów będących same w sobie substancjami stwarzającymi zagrożenie, stwarzającymi zagrożenie jako składniki innych substancji lub składniki mieszanin, ocenę ryzyka wpływu takich substancji na zdrowie ludzkie i na środowisko oraz analizę możliwości ich zastąpienia bezpieczniejszymi alternatywami **lub ograniczenia ich wykorzystania lub ich emisji, ze zwróceniem przy tym szczególnej uwagi na substancje spełniające kryteria określone w art. 57 oraz substancje wymienione w ograniczeniach zawartych w załączniku XVII do rozporządzenia (WE) nr 1907/2006;**
- e) środki wprowadzone w celu osiągnięcia celów środowiskowych i uniknięcia zagrożenia dla zdrowia ludzkiego lub dla środowiska, w tym w razie potrzeby środki naprawcze i zapobiegawcze;
- f) plan transformacji, o którym mowa w art. 27d.

Poziom szczegółowości systemu zarządzania środowiskowego ma być spójny z charakterem, skalą i złożonością instalacji oraz z zakresem jej potencjalnego oddziaływania na środowisko.

W przypadku gdy elementy systemu zarządzania środowiskowego zostały już opracowane gdzie indziej i są zgodne z niniejszym artykułem, w systemie można umieścić odniesienie do odpowiednich dokumentów.

3. [...] Państwa członkowskie zapewniają, by odpowiednie informacje z systemu zarządzania środowiskowego, o których mowa w ust. 2 lit. a)–e) oraz plan transformacji były udostępniane w internecie bezpłatnie i bez ograniczania dostępu tylko do zarejestrowanych użytkowników.

Komisja do dnia 31 grudnia 2025 r. przyjmie akt wykonawczy określający, które informacje są istotne dla publikacji. Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.

Informacje mogą zostać częściowo utajnione, lub – w przypadku gdy nie jest to możliwe – wykluczone przy udostępnianiu ich w internecie, jeśli ujawnienie tych informacji niekorzystnie wpłynęłoby na którykolwiek z interesów wymienionych w art. 4 ust. 2 lit. a)–h) dyrektywy 2003/4/WE.

- 3a. **Państwa członkowskie podejmują wszelkie środki niezbędne do zapewnienia, by operator dokonał przeglądu systemu zarządzania środowiskowego w celu zapewnienia, że jest on odpowiedni, adekwatny i skuteczny oraz że przynajmniej co trzy lata jest poddawany przeglądowi przez zatrudnionych przez operatora zewnętrznego audytora lub weryfikatora środowiskowego, którzy sprawdzają zgodność systemu zarządzania środowiskowego i jego wdrożenia z niniejszym artykułem.**

Pierwszy audyt systemu zarządzania środowiskowego ma się odbyć najpóźniej 36 miesięcy od [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po upływie [...] 24 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy].”;

12) art. 15 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 15

**Dopuszczalne wielkości emisji, dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej,
równoważne parametry oraz środki techniczne**

1. Dopuszczalne wielkości emisji w odniesieniu do substancji zanieczyszczających mają zastosowanie w chwili, w której ma miejsce emisja z instalacji, a przy określaniu wielkości emisji nie uwzględnia się rozcieńczenia zanieczyszczeń przed tą chwilą.

W odniesieniu do pośrednich uwolnień substancji zanieczyszczających do wody, przy określaniu dopuszczalnej wielkości emisji z danej instalacji można uwzględnić wpływ oczyszczalni ścieków zlokalizowanej poza instalacją, pod warunkiem że operator zagwarantuje spełnienie wszystkich następujących wymogów:

- a) uwolnione substancje zanieczyszczające nie utrudniają funkcjonowania oczyszczalni ścieków;
- b) uwolnione substancje zanieczyszczające nie szkodzą zdrowiu personelu pracującego w systemach zbierania ścieków i oczyszczalniach ścieków;
- c) oczyszczalnia ścieków jest zaprojektowana i wyposażona do celów eliminowania uwolnionych substancji zanieczyszczających;

- d) całkowite obciążenie odnośnych substancji zanieczyszczających uwalnianych ostatecznie do wody nie zwiększa się w porównaniu z sytuacją, gdy emisje z przedmiotowej instalacji pozostawały zgodne z dopuszczalnymi wielkościami emisji określonymi dla bezpośrednich uwolnień zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu bez uszczerbku dla bardziej rygorystycznych środków wymaganych na podstawie art. 18.

W załączniku do warunków pozwolenia właściwy organ wskazuje przyczyny zastosowania akapitu drugiego, w tym wyniki przeprowadzonej przez operatora oceny spełnienia wymaganych warunków.

W przypadkach gdy należy zmienić warunki pozwolenia, aby zapewnić spełnianie wymogów określonych w akapicie drugim, lit. a)–d), operator dostarcza zaktualizowaną ocenę.

2. Bez uszczerbku dla art. 18, dopuszczalne wielkości emisji i równoważne parametry oraz środki techniczne, o których mowa w art. 14 ust. 1 i 2 opierają się na BAT, bez zalecania jakiegokolwiek techniki czy konkretnej technologii.

3. Właściwy organ określa [...] najbardziej rygorystyczne dopuszczalne wielkości emisji **osiągalne** [...] dzięki zastosowaniu BAT w instalacji, **uwzględniając cały przedział poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami (BAT-AEL)**, [...] **w celu** zapewnienia, aby w normalnych warunkach eksploatacji emisje nie przekroczyły [...] BAT-AEL [...] określonych w decyzjach w sprawie konkluzji dotyczących BAT, o których mowa w art. 13 ust. 5. Dopuszczalne wielkości emisji opierają się na ocenie operatora zawierającej analizę wykonalności osiągnięcia wielkości mieszczących się na najbardziej rygorystycznym krańcu przedziału BAT-AEL i wykazującej najlepszy wynik, jaki może osiągnąć instalacja przy zastosowaniu BAT opisanych w konkluzjach dotyczących BAT, **z uwzględnieniem możliwych wzajemnych powiązań pomiędzy różnymi komponentami środowiska (»cross-media effects«)**. Dopuszczalne wielkości emisji określa się na jeden z następujących sposobów:

- a) określając dopuszczalne wielkości emisji podawane dla tych samych lub krótszych okresów i tych samych warunków odniesienia co poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami lub
- b) określając inne dopuszczalne wielkości emisji niż te wymienione w lit. a) w zakresie wartości, okresów i warunków referencyjnych.

W przypadku określenia dopuszczalnych wielkości emisji zgodnie z lit. b), właściwy organ co najmniej raz w roku ocenia wyniki monitorowania emisji w celu zapewnienia, aby w normalnych warunkach eksploatacji emisje nie przekroczyły poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami.

Przy ustalaniu odpowiednich dopuszczalnych wielkości emisji zgodnie z niniejszym artykułem mogą być stosowane ogólne wiążące zasady, o których mowa w art. 6.

Jeżeli przyjmowane są ogólne wiążące zasady, dla kategorii instalacji o podobnych właściwościach ustala się [...] najbardziej rygorystyczne, osiągalne dzięki zastosowaniu BAT, dopuszczalne wielkości emisji, istotne dla określenia najniższych osiągalnych poziomów emisji, biorąc pod uwagę cały przedział BAT-AEL. Ogólne wiążące zasady [...] są ustanawiane przez państwo członkowskie w oparciu o zawarte w konkluzjach dotyczących BAT informacje, przy przeprowadzeniu analizy wykonalności osiągnięcia wielkości mieszczących się na najbardziej rygorystycznym krańcu przedziału BAT-AEL i wykazaniu najlepszego wyniku, jaki mogą osiągnąć te kategorie instalacji przy zastosowaniu BAT zgodnie z opisem w konkluzjach dotyczących BAT.

- 3a. **Bez uszczerbku dla art. 9 ust. 2** właściwy organ określa dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej, zapewniające w normalnych warunkach eksploatacji nieprzekraczanie poziomów efektywności środowiskowej powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami określonymi w decyzjach w sprawie konkluzji dotyczących BAT, o których mowa w art. 13 ust. 5.
4. W drodze odstępstwa od ust. 3 oraz bez uszczerbku dla art. 18 właściwy organ może, w szczególnych przypadkach, ustalić [...] dopuszczalne wielkości emisji **na poziomie wyższym niż poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami**. Odstępstwo takie może mieć zastosowanie tylko w przypadku, gdy ocena pokazuje, że osiągnięcie poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami opisanymi w konkluzjach dotyczących BAT prowadziłoby do nieproporcjonalnie wysokich kosztów w stosunku do korzyści dla środowiska, ze względu na:
- a) położenie geograficzne danej instalacji lub lokalne warunki środowiskowe lub

b) charakterystykę techniczną danej instalacji.

W załączniku do warunków pozwolenia właściwy organ podaje przyczyny zastosowania akapitu pierwszego, w tym wyniki oceny i uzasadnienie nałożonych warunków.

Dopuszczalne wielkości emisji ustalone zgodnie z akapitem pierwszym nie przekraczają jednak dopuszczalnych wielkości emisji określonych w załącznikach do niniejszej dyrektywy, tam gdzie ma to zastosowanie.

Odstępstwa, o których mowa w niniejszym ustępie, są zgodne z zasadami określonymi w załączniku II. Właściwy organ **zapewnia, by operator przedstawił ocenę wpływu tego odstępstwa na stężenie danych zanieczyszczeń w środowisku przyjmującym oraz** w każdym przypadku zapewnia, aby nie spowodowano znaczącego zanieczyszczenia oraz aby osiągnięto wysoki poziom ochrony środowiska jako całości. Odstępstw nie przyznaje się, jeśli mogą one stanowić zagrożenie dla zgodności z normami jakości środowiska, o których mowa w art. 18.

Właściwe organy dokonują co cztery lata – lub w ramach każdorazowego ponownego rozpatrzenia warunków pozwolenia zgodnie z art. 21, jeżeli ponowne rozpatrzenie odbywa się wcześniej niż cztery lata po przyznaniu odstępstwa – ponownej oceny, czy odstępstwo przyznane zgodnie z niniejszym ustępem jest uzasadnione.

Komisja przyjmuje akt wykonawczy w celu ustanowienia znormalizowanej metodyki oceny nieproporcjonalności kosztów wdrożenia konkluzji dotyczących BAT względem potencjalnych korzyści dla środowiska, o których mowa w akapicie pierwszym. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.

4a. W drodze odstępstwa od ust. 3a właściwy organ może, w szczególnych przypadkach, ustalić mniej rygorystyczne dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej. Odstępstwo takie może mieć zastosowanie tylko w przypadku, gdy z oceny wynika, że osiągnięcie poziomów efektywności powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami zgodnie z opisem w konkluzjach dotyczących BAT prowadziłyby do znaczących negatywnych skutków dla środowiska, w tym oddziaływania na procesy i środowisko lub znaczących skutków gospodarczych, ze względu na:

- a) położenie geograficzne danej instalacji lub lokalne warunki środowiskowe lub**
- b) charakterystykę techniczną danej instalacji.**

W załączniku do warunków pozwolenia właściwy organ podaje przyczyny zastosowania akapitu pierwszego, w tym wyniki oceny i uzasadnienie nałożonych warunków.

Właściwy organ w każdym przypadku zapewnia, by funkcjonowanie w ramach mniej rygorystycznej dopuszczalnej wielkości efektywności środowiskowej nie powodowało żadnych znaczących skutków dla środowiska i pozwalało osiągnąć wysoki poziom ochrony środowiska jako całości.

Komisja w drodze aktów wykonawczych ustanowi znormalizowaną metodykę przeprowadzania oceny, o której mowa w akapicie pierwszym. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.

5) [...]

W drodze odstępstwa od ust. 3 i 3a właściwy organ może ustalić mniej rygorystyczne dopuszczalne wielkości emisji lub dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej w przypadku kryzysu spowodowanego nadzwyczajnymi okolicznościami, na które operator i państwa członkowskie nie mają wpływu, a które prowadzą do poważnego zakłócenia lub niedoboru [...] pod względem:

- a. dostaw energii i w przypadku gdy istnieje nadrzędny interes publiczny związany z bezpieczeństwem dostaw energii, lub**
- b. zasobów, materiałów i wyposażenia niezbędnego operatorowi do wykonywania jego działalności, leżącej w interesie publicznym, zgodnie z obowiązującymi dopuszczalnymi wielkościami emisji lub dopuszczalnymi wielkościami efektywności środowiskowej, lub**
- c. podstawowych zasobów, materiałów lub wyposażenia, które operator produkuje w celu zrekompensowania takiego niedoboru lub zakłócenia – ze względu na zdrowie publiczne lub bezpieczeństwo publiczne lub z innych zasadniczych powodów z uwagi na nadrzędny interes publiczny.**

Tuż po przywróceniu warunków dostaw lub gdy istnieje alternatywne rozwiązanie państwo członkowskie zapewnia, by przestała obowiązywać decyzja o ustaleniu mniej rygorystycznych dopuszczalnych wielkości emisji i dopuszczalnych wielkości efektywności środowiskowej oraz by instalacja przestrzegała warunków pozwolenia określonych zgodnie z ust. 3 i 3a.

Właściwy organ zapewnia, aby nie powodowano znaczącego zanieczyszczenia, i ustala mniej rygorystyczne dopuszczalne wielkości tylko po wyczerpaniu wszystkich mniej zanieczyszczających środków.

Państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia monitorowania emisji.

Odstępstwa nie przyznaje się na okres dłuższy niż 3 miesiące. Jeżeli nadal istnieją powody uzasadniające odstępstwo, odstępstwo to może zostać przedłużone na okres maksymalnie 3 miesięcy.

[...]

[...] Zgodnie z art. 24 ust. 2 właściwy organ podaje do wiadomości publicznej informację o odstępstwie i nałożonych warunkach.

W stosownych przypadkach Komisja może ocenić i doprecyzować, za pomocą wytycznych, kryteria, które należy uwzględniać przy stosowaniu niniejszego ustępu.

Państwa członkowskie powiadamiają Komisję o wszelkich odstępstwach przyznanych na mocy niniejszego ustępu, w tym o powodach uzasadniających dane odstępstwo i nałożonych warunkach.”;

13) dodaje się art. 15a w brzmieniu:

„Artykuł 15a

Ocena zgodności

1. W celu oceny – **w normalnych warunkach eksploatacji** – zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji zgodnie z art. 14 ust. 1 lit. h) korekta pomiarów przeprowadzonych w celu ustalenia zatwierdzonych średnich wielkości emisji nie może przekraczać niepewności pomiaru dotyczącej metody pomiarowej.
2. Komisja przyjmuje do [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 24 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] akt wykonawczy ustanawiający metodę [...] służącą do oceny – **w normalnych warunkach eksploatacji** – zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji określonymi w pozwoleniu w odniesieniu do emisji do powietrza i wody. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.

Metoda, o której mowa w akapicie pierwszym, uwzględnia co najmniej ustalenie zatwierdzonych średnich wielkości emisji i określa sposób wzięcia pod uwagę w ocenie zgodności niepewności pomiaru oraz częstości przekroczenia dopuszczalnych wielkości emisji.

3. Jeżeli instalacja objęta zakresem stosowania niniejszego rozdziału mieści się również w zakresie stosowania rozdziału III lub IV i wykazano, w oparciu o ust. 1 niniejszego artykułu, zgodność z dopuszczalnymi wielkościami emisji określonymi na podstawie niniejszego rozdziału, uznaje się, że w **normalnych warunkach eksploatacji** instalacja jest również zgodna z dopuszczalnymi wielkościami emisji danych zanieczyszczeń określonymi na podstawie rozdziału III lub IV.”;

14) w art. 16 dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. [...]

W przypadku gdy ocena, o której mowa w art. 15 ust. 4, wykaże, że odstępstwo będzie miało kwantyfikowalny lub mierzalny wpływ na środowisko, państwa członkowskie zapewniają monitorowanie stężenia danych zanieczyszczeń w środowisku przyjmującym.

[...] W stosownych przypadkach do celów monitorowania, o którym mowa w niniejszym ustępie, stosuje się określone w innych właściwych przepisach Unii metody monitorowania i metody pomiarowe dotyczące poszczególnych przedmiotowych zanieczyszczeń.”;

15) art. 18 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 18

Normy jakości środowiska

W przypadku gdy norma jakości środowiska narzuca bardziej rygorystyczne warunki niż te osiągnane przez zastosowanie najlepszych dostępnych technik, pozwolenie zawiera dodatkowe środki w celu zmniejszenia wkładu danej instalacji w zanieczyszczenie występujące na odnośnym obszarze.

W przypadku określenia w pozwoleniu bardziej rygorystycznych warunków, zgodnie z akapitem pierwszym **właściwy organ ocenia oddziaływanie bardziej rygorystycznych warunków na stężenie danych zanieczyszczeń w środowisku przyjmującym.**

W przypadku gdy bardziej rygorystyczne warunki określone w pozwoleniu zgodnie z akapitem pierwszym mają kwantyfikowalny lub mierzalny wpływ na środowisko, właściwy organ może nałożyć na operatora wymóg monitorowania stężenia danych zanieczyszczeń w środowisku przyjmującym.

[...] Wyniki takiego monitorowania przekazuje się właściwemu organowi. W przypadku gdy metody monitorowania i metody pomiarowe dotyczące istotnych zanieczyszczeń zostały określone w innych odpowiednich przepisach Unii, metody te stosuje się do celów monitorowania, o którym mowa w niniejszym akapicie.”;

16) art. 21 ust. 5 lit. c) otrzymuje brzmienie:

„c) gdy niezbędne jest zapewnienie zgodności z normą jakości środowiska, o której mowa w art. 18, w tym w przypadku nowej lub zmienionej normy jakości środowiska lub gdy stan środowiska przyjmującego wymaga ponownego rozpatrzenia pozwolenia, aby osiągnąć zgodność z planami i programami określonymi w przepisach Unii.”;

17) w art. 24 wprowadza się następujące zmiany:

a) w ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

(i) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) aktualizowaniu pozwolenia lub warunków pozwolenia dla instalacji zgodnie z art. 21 ust. 5 lit. a), b) i c);”;

(ii) dodaje się lit. e) w brzmieniu:

„e) aktualizowaniu pozwolenia zgodnie z art. 21 ust. 3 lub art. 21 ust. 4.”;

b) w ust. 2 wprowadza się następujące zmiany:

(i) akapit pierwszy otrzymuje brzmienie:

„2. Po podjęciu decyzji o udzieleniu, ponownym rozpatrzeniu lub aktualizacji pozwolenia właściwy organ udostępnia publicznie – w tym systematycznie za pośrednictwem internetu, bezpłatnie i nie ograniczając dostępu tylko do zarejestrowanych użytkowników – następujące informacje w odniesieniu do lit. a), b) i f):

a) treść decyzji, w tym kopię pozwolenia oraz wszelkie późniejsze uaktualnienia,
w tym, w stosownych przypadkach, skonsolidowane warunki pozwolenia;

b) uzasadnienie decyzji;

- c) wyniki konsultacji przeprowadzonych przed podjęciem decyzji, w tym konsultacji przeprowadzonych zgodnie z art. 26, oraz wyjaśnienie sposobu uwzględnienia tych konsultacji w decyzji;
 - d) tytuły dokumentów referencyjnych BAT istotnych dla danej instalacji lub działalności;
 - e) sposób określenia warunków pozwolenia, o których mowa w art. 14, w tym dopuszczalnych wielkości emisji w odniesieniu do najlepszych dostępnych technik oraz poziomów emisji powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami;
 - f) w przypadku udzielenia odstępstwa zgodnie z art. 15 [...], szczególne powody tego odstępstwa opierające się na kryteriach określonych w tym ustępie, a także nałożone warunki.”;
- c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:
- „3. Właściwy organ udostępnia publicznie, w tym systematycznie za pośrednictwem internetu, bezpłatnie i nie ograniczając dostępu tylko do zarejestrowanych użytkowników, następujące elementy:
- a) odpowiednie informacje dotyczące środków podjętych przez operatora po ostatecznym zakończeniu działalności zgodnie z art. 22;
 - b) wyniki monitorowania emisji, wymaganego na mocy warunków pozwolenia, pozostające w dyspozycji właściwych organów;
 - c) wyniki monitorowania, o którym mowa w art. 16 ust. 3 i w art. 18 [...].”;

18) w art. 25 ust. 1 dodaje się akapity w brzmieniu:

„1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zgodnie z odnośnym krajowym systemem prawnym, członkowie zainteresowanej społeczności mieli dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, w celu zakwestionowania materialnej i proceduralnej legalności decyzji, działań lub zaniechań objętych art. 24, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a) mają wystarczający interes;
- b) powołują się na naruszenie prawa, w przypadku gdy administracyjne procedury prawne państwa członkowskiego wymagają tego jako warunku koniecznego.

Udział w procedurze odwoławczej [...] nie może być uwarunkowany rolą, jaką zainteresowany członek społeczności odegrał na etapie partycypacyjnym procedur podejmowania decyzji na podstawie niniejszej dyrektywy.

Procedura odwoławcza jest uczciwa, sprawiedliwa, przeprowadzana bez zbędnej zwłoki, niedyskryminacyjna ze względu na koszty i przewiduje odpowiednie i skuteczne mechanizmy dochodzenia roszczeń, w tym w stosownych przypadkach nakazy sądowe.”;

19) art. 26 ust. 1 i 2 otrzymują brzmienie:

- „1. W przypadku gdy państwo członkowskie jest świadome, że eksploatacja instalacji może mieć znaczący negatywny wpływ na środowisko innego państwa członkowskiego, lub w przypadku gdy zwróci się o to państwo członkowskie, które może zostać w znaczący sposób narażone, państwo członkowskie, na którego terytorium został złożony wniosek o pozwolenie zgodnie z art. 4 lub art. 20 ust. 2, przesyła temu innemu państwu członkowskiemu wszelkie wymagane informacje podane lub udostępnione zgodnie z załącznikiem IV w tym samym czasie, w którym publicznie je udostępnia. Na podstawie tych informacji przeprowadza się konsultacje między tymi dwoma państwami członkowskimi zapewniając, aby uwagi od państwa członkowskiego, które może zostać w znaczący sposób narażone, były przekazane przed podjęciem decyzji przez właściwy organ państwa członkowskiego, na którego terytorium złożono wniosek o wydanie pozwolenia. W przypadku nieprzekazania uwag w okresie konsultacji z zainteresowaną społecznością przez państwo członkowskie, które może zostać w znaczący sposób narażone, właściwy organ przystępuje do procedury udzielania pozwolenia.
2. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadkach, o których mowa w ust. 1, wniosek o udzielenie pozwolenia był również udostępniany społeczności państwa członkowskiego, które może zostać w znaczący sposób narażone, oraz aby wniosek pozostawał dostępny przez taki sam okres, jaki przewidziano w państwie członkowskim złożenia wniosku.”;

20) po art. 26 dodaje się następujący nagłówek:

„ROZDZIAŁ IIa

WSPIERANIE INNOWACYJNOŚCI”;

21) art. 27 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 27

Nowe techniki

Państwa członkowskie zachęcają, w stosownych przypadkach, do rozwijania i stosowania nowych technik w szczególności wtedy, gdy techniki takie wskazano w konkluzjach dotyczących BAT, dokumentach referencyjnych BAT lub w ustaleniach Ośrodka Innowacji w dziedzinie Transformacji Przemysłowej i Emisji Przemysłowych, o którym mowa w art. 27a.”;

22) dodaje się art. 27a–27d w brzmieniu:

„Artykuł 27a

Ośrodek Innowacji w dziedzinie Transformacji Przemysłowej i Emisji Przemysłowych

1. Komisja ustanawia i prowadzi Ośrodek Innowacji w dziedzinie Transformacji Przemysłowej i Emisji Przemysłowych („ośrodek” lub „INCITE”).
2. Ośrodek gromadzi i analizuje informacje dotyczące [...] nowych technik **przyczyniających się między innymi do minimalizacji zanieczyszczenia, do dekarbonizacji, zasobooszczędności, gospodarki o obiegu zamkniętym i technik wykorzystujących mniejsze ilości chemikaliów lub bezpieczniejsze chemikalia**, które to techniki są istotne dla wszystkich rodzajów działalności objętych zakresem niniejszej dyrektywy, i charakteryzuje poziom rozwoju tych technik oraz ich efektywność środowiskową. Komisja bierze pod uwagę ustalenia ośrodka przy przygotowywaniu programu prac dotyczącego wymiany informacji, o którym mowa w art. 13 ust. 3 lit. b), oraz przy opracowywaniu, dokonywaniu przeglądu oraz aktualizacji dokumentów referencyjnych BAT, o którym mowa w art. 13 ust. 1.

3. Ośrodek jest wspomagany przez:
- a) przedstawicieli państw członkowskich;
 - b) właściwe instytucje publiczne;
 - c) właściwe instytuty badawcze;
 - d) organizacje badawczo-technologiczne;
 - e) przedstawicieli odnośnych sektorów;
 - f) dostawców technologii;
 - g) organizacje pozarządowe wspierające ochronę środowiska;
 - h) Komisję.
4. Ośrodek podaje do wiadomości publicznej swoje ustalenia z zastrzeżeniem ograniczeń ustanowionych w art. 4 ust. 1 i 2 dyrektywy 2003/4/WE.

Komisja przyjmuje akt wykonawczy przedstawiający szczegółowe uzgodnienia konieczne na potrzeby ustanowienia i funkcjonowania ośrodka. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.

Artykuł 27b

Badanie nowych technik

Nie naruszając przepisów art. 18 właściwy organ może udzielić tymczasowego odstępstwa od wymogów określonych w art. 15 ust. 2 i 3 oraz **3a**, a także od zasad określonych w art. 11 lit. a) i b) w odniesieniu do badania nowych technik w całkowitym okresie nieprzekraczającym 24 miesięcy.

Poziomy emisji powiązane z nowymi technikami

Na zasadzie odstępstwa od art. 21 ust. 3 właściwy organ może określić dopuszczalne wielkości emisji i **dopuszczalne wielkości efektywności środowiskowej** zapewniające, aby w terminie sześciu lat od publikacji zgodnej z art. 13 ust. 5 decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT, odnoszącej się do głównej działalności danej instalacji, emisje w normalnych warunkach eksploatacji nie przekraczały określonych w decyzjach w sprawie konkluzji dotyczących BAT poziomów emisji **lub poziomów efektywności środowiskowej** powiązanych z nowymi technikami.

Plan transformacji na rzecz czystego, neutralnego dla klimatu przemysłu o obiegu zamkniętym

1. Państwa członkowskie wymagają, aby operator do 30 czerwca 2030 r. włączył do swojego systemu zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 14a, plan transformacji każdej instalacji realizującej którykolwiek z rodzajów działalności wskazanych w pkt 1, 2, 3, 4, 6.1a i 6.1b załącznika I. Plan transformacji zawiera informacje o sposobie przekształcenia instalacji w okresie 2030–2050 w celu przyczynienia się do powstania do 2050 r. zrównoważonej, czystej, neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym, wykorzystując format, o którym mowa w ust. 4.

Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby w drodze audytu, [...] o **którym mowa w art. 14a ust. 3a**, dokonano do dnia 31 grudnia 2031 r. oceny zgodności planów transformacji, o których mowa w ust. 1 akapit pierwszy, z wymogami określonymi w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 4.

2. Państwa członkowskie wymagają, aby operator w ramach przeglądu warunków pozwolenia zgodnie z art. 21 ust. 3 po publikacji decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT opublikowanych po 1 stycznia 2030 r. włączył do swojego systemu zarządzania środowiskowego, o którym mowa w art. 14a, plan transformacji każdej instalacji prowadzącej jakąkolwiek działalność wymienioną w wykazie w załączniku I, o której nie ma mowy w ust. 1. Plan transformacji zawiera informacje o sposobie przekształcenia instalacji w okresie 2030–2050 w celu przyczynienia się do powstania do 2050 r. zrównoważonej, czystej, neutralnej dla klimatu gospodarki o obiegu zamkniętym, wykorzystując format, o którym mowa w ust. 4.

Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby w drodze audytu, [...] o **którym mowa w art. 14a ust. 3a**, dokonano oceny zgodności planów transformacji, o których mowa w ust. 2 akapit pierwszy, z wymogami określonymi w akcie wykonawczym, o którym mowa w ust. 4.

3. Operator podaje swój plan transformacji, a także wyniki oceny, o której mowa w ust. 1 i 2, do wiadomości publicznej w ramach publikacji swojego systemu zarządzania środowiskowego.
4. Komisja przyjmie do [...] **31 grudnia 2025 r.** akt wykonawczy określający format planów transformacji. Akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.”;

22a) dodaje się art. 34a w brzmieniu:

- 1. Państwa członkowskie mogą, do dnia 31 grudnia 2029 r., zwolnić obiekty energetycznego spalania, które są częścią małego systemu wydzielonego w dniu [data wejścia w życie], z obowiązku zapewnienia zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji, o których mowa w art. 30 ust. 2 i art. 15 ust. 3, dla dwutlenku siarki, tlenków azotu i pyłu lub, w stosownych przypadkach, ze stopniami odsiarczania, o których mowa w art. 31. Muszą być dotrzymane co najmniej dopuszczalne wielkości emisji dwutlenku siarki, tlenków azotu i pyłu określone w pozwoleniu dla tych obiektów energetycznego spalania, w szczególności zgodnie z wymogami dyrektyw 2001/80/WE i 2008/1/WE.**

Państwa członkowskie podejmują środki w celu zapewnienia monitorowania emisji i zapobiegania znaczącym zanieczyszczeniom. Państwa członkowskie mogą zwolnić instalacje z dopuszczalnych wielkości emisji tylko po wyczerpaniu wszystkich mniej zanieczyszczających środków. Zwolnienie nie może być przyznane na okres dłuższy niż jest to konieczne.

- 2. Od dnia 1 stycznia 2030 r. przedmiotowe obiekty energetycznego spalania przestrzegają dopuszczalnych wielkości emisji dla dwutlenku siarki, tlenków azotu i pyłu określonych w załączniku V część 2 oraz dopuszczalnych wielkości emisji, o których mowa w art. 15 ust. 3, dla dwutlenku siarki, tlenków azotu i pyłu.**

- 3. Państwa członkowskie, które przewidziały zwolnienia zgodnie z ust. 1, wdrażają plan zapewnienia zgodności obejmujący obiekty energetycznego spalania korzystające ze zwolnienia zgodnie z ust. 1. Plan zapewnienia zgodności zawiera środki podjęte przez państwo członkowskie w celu zapewnienia – do dnia 31 grudnia 2029 r. – zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji dla dwutlenku siarki, tlenków azotu i pyłu określonymi w załączniku V część 2 oraz z dopuszczalnymi wielkościami emisji określonymi w art. 15 ust. 3 dla dwutlenku siarki, tlenków azotu i pyłu. Plan ten obejmuje również środki mające na celu zminimalizowanie skali i czasu trwania emisji zanieczyszczeń w okresie objętym planem oraz informacje na temat środków zarządzania popytem i możliwości przejścia na czystsze paliwa, takich jak wdrażanie odnawialnych źródeł energii i połączenia międzysystemowe z sieciami kontynentalnymi.**
- 4. Państwa członkowskie przekazują Komisji swoje plany zapewnienia zgodności nie później niż do [data wejścia w życie +6 miesięcy]. Komisja dokonuje oceny planów, a w przypadku gdy Komisja nie zgłosiła zastrzeżeń w terminie 12 miesięcy od otrzymania planu, plan przekazany przez dane państwo członkowskie uznaje się za zaakceptowany. W przypadku gdy Komisja zgłasza zastrzeżenia wynikające z faktu, że plan nie gwarantuje zgodności danych obiektów do dnia 31 grudnia 2029 r. lub nie minimalizuje skali i czasu trwania emisji zanieczyszczeń w okresie objętym planem, państwo członkowskie przekazuje zmieniony plan w terminie sześciu miesięcy od otrzymania od Komisji powiadomienia o zastrzeżeniach. W odniesieniu do oceny nowej wersji planu przekazanego Komisji przez państwo członkowskie, termin, o którym mowa w drugim akapicie, wynosi sześć miesięcy.**

5. Państwa członkowskie składają Komisji sprawozdania z postępów w realizacji działań opisanych w planie nie później niż do [data wejścia w życie +18 miesięcy] i na koniec każdego kolejnego roku kalendarzowego.

Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich późniejszych zmianach w planie. W odniesieniu do oceny nowej wersji planu przekazanego Komisji przez państwo członkowskie, termin, o którym mowa w pkt 5, wynosi sześć miesięcy.

6. Zgodnie z art. 24 ust. 2 państwo członkowskie podaje do wiadomości publicznej informację o odstępstwie i nałożonych warunkach.”;

23) art. 42 ust. 1 akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Niniejszy rozdział nie ma zastosowania do instalacji do zgazowania lub pirolizy, jeżeli gazy lub ciecze powstałe w wyniku tego przetwarzania termicznego odpadów są przed spalaniem przetworzone w takim stopniu, że:

- a) spalanie nie powoduje wyższego poziomu emisji niż energetyczne spalanie najmniej zanieczyszczających paliw dostępnych na rynku, które mogłyby zostać spalone w instalacji;
- b) w przypadku emisji innych niż tlenki azotu, tlenki siarki i pyły spalanie nie powoduje wyższego poziomu emisji niż emisje ze spalania lub współspalania odpadów.”;

24) po art. 70 dodaje się następujący nagłówek:

„ROZDZIAŁ VIa

PRZEPISY SZCZEGÓLNE DOTYCZĄCE CHOWU DROBIU, ŚWIŃ I BYDŁA”

25) po nagłówku „ROZDZIAŁ VIa” dodaje się art. 70a–70i w brzmieniu:

„Artykuł 70a

Zakres

Niniejszy rozdział ma zastosowanie do rodzajów działalności wymienionych w załączniku Ia, które osiągają wartości progowe przepustowości określone w tym załączniku.

Artykuł 70b

Zasada łączenia

1. **Państwa członkowskie przyjmują środki w celu zapewnienia, by w przypadku gdy co najmniej dwie instalacje są zlokalizowane blisko siebie i mają tego samego operatora albo jeśli instalacje pozostają pod kontrolą operatorów powiązanych stosunkiem gospodarczym lub prawnym, właściwy organ mógł uznawać te instalacje [...] za jedną jednostkę na potrzeby obliczania wartości progowych przepustowości, o których mowa w art. 70a.**
2. **Do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień po 48 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] Komisja, po konsultacji z państwami członkowskimi, opublikuje wytyczne dotyczące kryteriów uznawania poszczególnych instalacji za jedną jednostkę zgodnie z ust. 1.**

Zezwolenia i rejestracje

1. Państwa członkowskie wprowadzają środki niezbędne do zapewnienia, aby żadna instalacja objęta zakresem niniejszego rozdziału nie była eksploatowana bez pozwolenia **lub bez rejestracji** oraz aby jej eksploatacja była zgodna z zasadami eksploatacji **oraz jednolitymi warunkami ich wdrażania określonymi w akcie wykonawczym**, o którym mowa w art. 70i.

Państwa członkowskie mogą włączać wymogi dotyczące niektórych kategorii instalacji objętych zakresem niniejszego rozdziału do ogólnych wiążących zasad, o których mowa w art. 6.

Państwa członkowskie określają procedurę **rejestracji lub procedurę** dotyczącą udzielania pozwolenia w odniesieniu do instalacji objętych zakresem niniejszego rozdziału. Procedury te obejmują co najmniej informacje wymienione w ust. 2.

2. **Rejestracje lub** wnioski o pozwolenia zawierają opis co najmniej następujących elementów:
 - a) instalacji i jej działania;
 - b) rodzaju zwierząt;
 - c) wydajności instalacji;
 - d) źródeł emisji z instalacji;
 - e) charakteru i ilości przewidywalnych emisji z instalacji do każdego komponentu środowiska.
3. Wnioski zawierają również podsumowanie informacji szczegółowych o charakterze nietechnicznym wskazanych w ust. 2.

4. Państwa członkowskie wprowadzają niezbędne środki w celu zapewnienia, aby operator bezzwłocznie informował właściwe organy o każdej planowanej istotnej zmianie dotyczącej instalacji objętej zakresem niniejszego rozdziału, która może mieć wpływ na środowisko. W stosownych przypadkach właściwe organy ponownie rozpatrują i uaktualniają pozwolenie **lub zwracają się do operatora, by wystąpił o pozwolenie lub dokonał nowej rejestracji.**

Artykuł 70d

Obowiązki operatora

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby operator prowadził monitorowanie emisji oraz powiązanych poziomów efektywności środowiskowej zgodnie z zasadami eksploatacji **oraz jednolitymi warunkami ich wdrażania określonymi w akcie wykonawczym**, o którym mowa w art. 70i.

Dane z monitorowania uzyskuje się za pomocą metod pomiarowych lub – w przypadku gdy nie jest to wykonalne – metod obliczeniowych, takich jak stosowanie współczynników emisji; obie metody opisuje się w zasadach eksploatacji.

Operator rejestruje i przetwarza wszystkie wyniki monitorowania przez okres co najmniej [...] **pięciu** lat w sposób umożliwiający weryfikację ich zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji i dopuszczalnymi wielkościami efektywności środowiskowej określonymi w zasadach eksploatacji [...].

2. W przypadku braku zgodności z dopuszczalnymi wielkościami emisji i dopuszczalnymi wielkościami efektywności środowiskowej określonymi w zasadach eksploatacji **oraz jednolitych warunkach ich wdrażania określonych w akcie wykonawczym**, o którym mowa w art. 70i, państwa członkowskie wymagają, aby operator wprowadził niezbędne środki na potrzeby zapewnienia przywrócenia zgodności w najkrótszym możliwym czasie.

3. Operator zapewnia, aby wszelkie rozrzucanie na powierzchni ziemi odpadów, produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego lub innych pozostałości wytwarzanych przez instalację odbywało się zgodnie z najlepszymi dostępnymi technikami określonymi w zasadach eksploatacji [...] i innymi odpowiednimi przepisami Unii, oraz aby nie powodowało znaczącego zanieczyszczenia środowiska.

Artykuł 70e

Monitorowanie

1. Państwa członkowskie zapewniają prowadzenie odpowiedniego monitorowania zgodnie z zasadami eksploatacji **oraz jednolitymi warunkami ich wdrażania określonymi w akcie wykonawczym**, o którym mowa w art. 70i.
2. Wszystkie wyniki monitorowania są rejestrowane, przetwarzane i prezentowane w sposób umożliwiający właściwemu organowi weryfikację ich zgodności z warunkami eksploatacji, dopuszczalnymi wielkościami emisji i dopuszczalnymi wielkościami efektywności środowiskowej zawartymi w ogólnych wiążących zasadach, o których mowa w art. 6, lub w pozwoleniu.
3. Na żądanie operator bezzwłocznie udostępnia właściwemu organowi dane i informacje wymienione w ust. 2 niniejszego artykułu. Właściwy organ może wystąpić z takim żądaniem w celu zweryfikowania zgodności z zasadami eksploatacji [...]. Właściwy organ występuje z takim żądaniem, jeżeli członek społeczności złoży wniosek o dostęp do danych lub informacji wymienionych w ust. 2 niniejszego artykułu.

Artykuł 70f

Brak zgodności

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby wielkości emisji i poziomy efektywności środowiskowej monitorowane zgodnie z zasadami eksploatacji **oraz jednolitymi warunkami ich wdrażania określonymi w akcie wykonawczym**, o którym mowa w art. 70i, nie przekraczały dopuszczalnych wielkości emisji i dopuszczalnych wielkości efektywności środowiskowej określonych w tych zasadach.
2. Państwa członkowskie ustanawiają skuteczny system monitorowania przestrzegania prawa, oparty albo na kontrolach środowiskowych, albo na innych środkach, służący sprawdzaniu zgodności z wymaganiami określonymi w niniejszym rozdziale.
3. W przypadku braku zgodności z wymaganiami określonymi w niniejszym rozdziale państwa członkowskie zapewniają, aby właściwy organ zobowiązał operatora do wprowadzenia wszelkich środków – oprócz środków wprowadzonych przez operatora na podstawie art. 70d – koniecznych do zapewnienia niezwłocznego przywrócenia zgodności.

W przypadku gdy brak zgodności powoduje znaczne lokalne pogorszenie jakości powietrza, wody lub gleby, lub gdy ten brak zgodności stwarza lub może stwarzać znaczne zagrożenie dla zdrowia ludzkiego, właściwy organ zawiesza eksploatację instalacji do czasu przywrócenia zgodności.

Artykuł 70g

Informowanie i angażowanie społeczeństwa

1. Państwa członkowskie zapewniają zainteresowanej społeczności możliwość wczesnego i skutecznego udziału w następujących procedurach:
 - a) przygotowanie ogólnych wiążących zasad, o których mowa w art. 6, dotyczących pozwoleń dla instalacji objętych zakresem niniejszego rozdziału;

- b) udzielanie pozwolenia na nowe instalacje objęte zakresem niniejszego rozdziału;
- c) udzielanie zaktualizowanego pozwolenia zgodnie z art. 70c ust. 4 dotyczącego jakiegokolwiek istotnej zmiany w istniejącej instalacji objętej zakresem niniejszego rozdziału;
- d) **procedura rejestracji, w przypadku gdy nie zostaną przyjęte ogólne wiążące zasady, a państwa członkowskie przewidują wyłącznie rejestrację instalacji.**

2. Właściwy organ udostępnia publicznie, w tym systematycznie za pośrednictwem internetu, bezpłatnie i nie ograniczając dostępu tylko do zarejestrowanych użytkowników, następujące dokumenty i informacje:

- a) pozwolenie **lub rejestrację**;
- b) wyniki konsultacji przeprowadzonych zgodnie z ust. 1;
- c) ogólne wiążące zasady, o których mowa w art. 6, mające zastosowanie do instalacji objętych zakresem niniejszego rozdziału;
- d) sprawozdania z kontroli instalacji objętych zakresem niniejszego rozdziału.

Artykuł 70h

Dostęp do wymiaru sprawiedliwości

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby zgodnie z odnośnym krajowym systemem prawnym, członkowie zainteresowanej społeczności mieli dostęp do procedury odwoławczej przed sądem lub innym niezależnym i bezstronnym organem ustanowionym przez prawo, w celu zakwestionowania materialnej i proceduralnej legalności decyzji, działań lub zaniechań objętych niniejszym rozdziałem, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:
- a) mają wystarczający interes;

- b) powołują się na naruszenie prawa, w przypadku gdy administracyjne procedury prawne państwa członkowskiego wymagają tego jako warunku koniecznego.

Udział w procedurze odwoławczej [...] nie może być uwarunkowany rolą, jaką zainteresowany członek społeczności odegrał na etapie partycypacyjnym procedur podejmowania decyzji na podstawie niniejszej dyrektywy.

Procedura odwoławcza jest uczciwa, sprawiedliwa, przeprowadzana bez zbędnej zwłoki, niedyskryminacyjna ze względu na koszty i przewiduje odpowiednie i skuteczne mechanizmy dochodzenia roszczeń, w tym w stosownych przypadkach nakazy sądowe.

2. Państwa członkowskie określają na jakim etapie mogą być kwestionowane decyzje, działania lub zaniechania.

Artykuł 70i

Jednolite warunki dotyczące zasad eksploatacji

1. [...]

[...][...][...]

[...][...][...][...][...]

- 1a. Przed ustaleniem jednolitych warunków dotyczących zasad eksploatacji zgodnie z ust. 2, Komisja organizuje wymianę informacji między państwami członkowskimi, zainteresowanym sektorem, organizacjami pozarządowymi promującymi ochronę środowiska oraz Komisją.**

Wymiana informacji dotyczy w szczególności następujących kwestii:

- a) poziomów efektywności środowiskowej instalacji i technik pod względem emisji, zużycia i charakteru surowców, zużycia wody, zużycia energii i wytwarzania odpadów;**

- b) stosowanych technik, związanego z nimi monitorowania, wzajemnych powiązań pomiędzy różnymi komponentami środowiska ("cross-media effects"), wykonalności ekonomicznej i technicznej oraz rozwoju tych elementów;**
- c) najlepszych dostępnych technik zidentyfikowanych po rozważeniu kwestii, o których mowa w lit. a) i b).**

2. Komisja przyjmie do [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 24 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] / przyjmie [...] **akt wykonawczy w celu ustanowienia jednolitych warunków dotyczących zasad eksploatacji dla każdego z rodzajów działalności, o których mowa w załączniku Ia.**

Takie jednolite warunki dotyczące zasad eksploatacji są spójne ze stosowaniem najlepszych dostępnych technik w odniesieniu do rodzajów działalności wymienionych w załączniku Ia i uwzględniają charakter, rodzaj, wielkość i gęstość obsady tych instalacji, wielkość stad poszczególnych rodzajów zwierząt w gospodarstwach mieszanych oraz specyfikę systemów hodowli bydła opartych na pastwiskach, w których to systemach zwierzęta tylko okresowo są hodowane w instalacjach mieszczących się w budynkach.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 75 ust. 2.”;

3. [...]

25a) w art. 72 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

„Państwa członkowskie zapewniają udostępnienie Komisji informacji na temat wdrażania niniejszej dyrektywy, na temat reprezentatywnych danych dotyczących emisji i innych form zanieczyszczenia, na temat dopuszczalnych wielkości emisji, **dopuszczalnych wielkości efektywności środowiskowej**, na temat stosowania najlepszych dostępnych technik zgodnie z art. 14 i 15, w szczególności na temat odstępstw zastosowanych zgodnie z art. 15 [...], oraz na temat postępów dokonywanych w zakresie rozwoju i stosowania nowych technik i **transformacji przemysłu** zgodnie z art. 27 **oraz 27b–27d**. Państwa członkowskie udostępniają te informacje w formacie elektronicznym.”;

26) art. 73 ust. 1 akapity pierwszy i drugi otrzymują brzmienie:

„Do dnia 30 czerwca 2028 r., a następnie co pięć lat, Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dokonujące przeglądu wdrażania niniejszej dyrektywy. Sprawozdanie to uwzględnia dynamikę innowacji oraz przegląd, o którym mowa w art. 8 dyrektywy 2003/87/WE.

Sprawozdanie to zawiera ocenę potrzeby podjęcia przez Unię działań w postaci ustanowienia lub aktualizacji minimalnych wymogów obowiązujących w całej Unii, dotyczących dopuszczalnych wielkości emisji oraz zasad monitorowania i zgodności rodzajów działalności objętych zakresem konkluzji dotyczących BAT przyjętych w poprzednim pięcioletnim okresie, w oparciu o następujące kryteria:

- a) wpływ danych rodzajów działalności na środowisko jako całość oraz na zdrowie ludzkie;
- b) stan zaawansowania wdrażania najlepszych dostępnych technik w odniesieniu do danych rodzajów działalności.”;

27) art. 74 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 74

Zmiany załączników

1. Aby umożliwić dostosowanie niniejszej dyrektywy do postępu naukowo-technicznego w oparciu o najlepsze dostępne techniki, Komisja przyjmuje akty delegowane zgodnie z art. 76 w odniesieniu do dostosowania załącznika V części 3 i 4, załącznika VI części 2, 6, 7 i 8 oraz załącznika VII części 5, 6, 7 i 8, w związku z postępu naukowo-technicznym.
2. [...]
[...]
[...]
[...]
[...]

3. Przed przyjęciem na podstawie niniejszego artykułu aktu delegowanego Komisja przeprowadza odpowiednie konsultacje z zainteresowanymi stronami.

Komisja podaje do wiadomości publicznej odpowiednie badania i analizy wykorzystane podczas przygotowywania aktu delegowanego przyjętego zgodnie z niniejszym artykułem, najpóźniej w momencie przyjęcia tego aktu delegowanego.”;

- 28) art. 75 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 75

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.”;

- 29) art. 76 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 76

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjęcia aktów delegowanych, o których mowa w art. 48 ust. 5 [...] i art. 74, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po dacie wejścia w życie niniejszej dyrektywy]. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 48 ust. 5 [...] i w art. 74 może w każdej chwili zostać odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
 4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
 5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.
 6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 48 ust. 5 lub art. 74 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.”;
- 30) uchyla się art. 77 i 78;

31) art. 79 otrzymuje brzmienie:

„Artykuł 79

Sankcje

1. Bez uszczerbku dla obowiązków państw członkowskich wynikających z dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/99/WE z dnia 19 listopada 2008 r. w sprawie ochrony środowiska poprzez prawo karne państwa członkowskie ustanawiają przepisy dotyczące sankcji mających zastosowanie w przypadku **naruszeń** [...] przepisów krajowych przyjętych na podstawie niniejszej dyrektywy i wprowadzają wszelkie środki niezbędne do zapewnienia **wykonania** tych sankcji [...]. Przewidziane sankcje muszą być skuteczne, proporcjonalne i odstraszające. [...]
2. [...]

3. Państwa członkowskie zapewniają, aby sankcje **ustanowione zgodnie z niniejszym artykułem** w stosownych przypadkach należycie uwzględniały następujące kwestie:
- a) charakter, wagę i skalę [...] **naruszenia**;
[...];
 - c) ludność lub środowisko, na którą lub na które [...] **naruszenie** wpłynęło, mając na uwadze wpływ naruszenia na osiągnięcie celu, jakim jest zapewnienie wysokiego poziomu ochrony zdrowia ludzkiego i środowiska;
 - d) **powtarzalny lub jednostkowy charakter naruszenia**;
[...]
4. Państwa członkowskie bez zbędnej zwłoki powiadamiają Komisję o przepisach i środkach, o których mowa w ust. 1, a także o wszelkich późniejszych zmianach, które mają na nie wpływ.”;
- 32) dodaje się art. 79a w brzmieniu:

„Artykuł 79a

Odszkodowanie

1. Państwa członkowskie zapewniają, aby w przypadku wystąpienia szkód dla zdrowia ludzkiego wynikających z naruszenia środków krajowych wprowadzonych na podstawie niniejszej dyrektywy, osoby, których szkody dotyczą, miały prawo dochodzenia odszkodowania od odpowiednich osób fizycznych lub prawnych [...].

2. [...]
3. Państwa członkowskie zapewniają, aby krajowe przepisy i procedury dotyczące dochodzenia odszkodowania były opracowane i stosowane w taki sposób, aby nie uniemożliwiały lub nadmiernie nie utrudniały korzystania z prawa do odszkodowania za szkody spowodowane naruszeniem na podstawie ust. 1.
4. [...]
5. Państwa członkowskie [...] **mogą określić** terminy przedawnienia dotyczące wnoszenia powództw o odszkodowanie, o którym mowa ust. 1 [...]. Bieg tych terminów nie może rozpocząć się przed ustaniem naruszenia ani przed momentem, w którym osoba dochodząca odszkodowania dowie się – lub są uzasadnione podstawy, by przypuszczać, że się dowie – iż poniosła szkodę w wyniku naruszenia określonego w ust. 1.”;
- 33) w załączniku I wprowadza się zmiany zgodnie z załącznikiem I do niniejszej dyrektywy;
- 34) dodaje się załącznik Ia w brzmieniu określonym w załączniku II do niniejszej dyrektywy;
- 35) załącznik II zastępuje się tekstem znajdującym się w załączniku III do niniejszej dyrektywy.

Artykuł 2

Zmiany w dyrektywie 1999/31/WE

Uchyła się art. 1 ust. 2 dyrektywy 1999/31/WE.

Artykuł 2a

Przepisy przejściowe

1. W odniesieniu do instalacji prowadzących rodzaje działalności, o których mowa w załączniku I, państwa członkowskie stosują art. 14 ust. 1 lit. aa), art. 14 ust. 1 lit. h), art. 15 ust. 3a i art. 15 ust. 4a w ciągu 4 lat od publikacji decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT, które zostały opublikowane po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po upływie 24 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy], odnoszących się do głównej działalności danej instalacji i zgodnych z art. 13 ust. 5.

Instalacje, które uzyskały pozwolenie po raz pierwszy po opublikowaniu decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT, które zostały opublikowane po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 24 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy], odnoszących się do głównej działalności danej instalacji i zgodnych z art. 13 ust. 5, stosują te przepisy od dnia opublikowania konkluzji dotyczących BAT.

2. W odniesieniu do instalacji prowadzących rodzaje działalności, o których mowa w załączniku I, które są objęte zakresem dyrektywy przed dniem [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszej dyrektywy]) oraz
 - (i) są eksploatowane i posiadają pozwolenie przed [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po upływie 24 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy], lub
 - (ii) których operatorzy złożyli kompletny wniosek o pozwolenie przed tą datą, pod warunkiem że instalacje te zostaną oddane do eksploatacji nie później niż [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 12 + 24 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy]:

art. 14 ust. 1 lit. a), art. 14 ust. 1 lit. b), art. 14 ust. 1 lit. ba), art. 14 ust. 1 lit. bb), art. 14 ust. 1 lit. d), art. 15 ust. 1, art. 15 ust. 3, art. 15 ust. 4, art. 15a i art. 16 ust. 3 stosuje się w przypadku udzielenia lub aktualizacji pozwolenia zgodnie z art. 20 ust. 2 lub art. 21 ust. 5 lub w ciągu 4 lat od publikacji zgodnych z art. 13 ust. 5 decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT, które zostały opublikowane po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 24 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy], odnoszących się do głównej działalności danej instalacji, albo do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po [...] 14 latach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy], w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Do odpowiedniej daty rozpoczęcia stosowania, o której mowa w akapicie pierwszym, instalacje wymienione w tym akapicie, które wchodzą w zakres stosowania dyrektywy 2010/75/UE w wersji obowiązującej w dniu... [dzień poprzedzający wejście w życie niniejszej dyrektywy], są zgodne z tą dyrektywą w tej wersji.

3. W odniesieniu do instalacji prowadzących rodzaje działalności, o których mowa w załączniku I pkt 2.3 lit. aa), pkt 2.3 lit. ab) i pkt 6.2 (wyłącznie w odniesieniu do wykańczania włókien albo materiałów włókienniczych), które są eksploatowane przed dniem [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 24 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy], państwa członkowskie rozpoczynają stosowanie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą – z wyłączeniem art. 14 ust. 1aa, art. 14 ust. 1 lit. h), art. 15 ust. 3a i art. 15 ust. 4a – w ciągu 4 lat od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 24 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy].
4. W odniesieniu do instalacji prowadzących rodzaje działalności, o których mowa w załączniku I pkt 1.4, 2.3 lit. b), pkt 2.3 lit. ba), pkt 2.7 i 3.6, które nie są objęte zakresem stosowania dyrektywy przed dniem [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = data wejścia w życie niniejszej dyrektywy], państwa członkowskie rozpoczynają stosowanie przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych przyjętych zgodnie z niniejszą dyrektywą – z wyłączeniem art. 14 ust. 1aa, art. 14 ust. 1 lit. h), art. 15 ust. 3a i art. 15 ust. 4a – w ciągu 4 lat od opublikowania zgodnych z art. 13 ust. 5 decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT, odnoszących się do głównej działalności danej instalacji, lub do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po [...] 9 latach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy], w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.

Do odpowiedniej daty rozpoczęcia stosowania, o której mowa w akapicie pierwszym, instalacje wymienione w tym akapicie, które wchodzą w zakres stosowania dyrektywy 2010/75/UE w wersji obowiązującej w dniu... [dzień poprzedzający wejście w życie niniejszej dyrektywy], są zgodne z tą dyrektywą w tej wersji.

Instalacje, które uzyskały pozwolenie po raz pierwszy po opublikowaniu decyzji w sprawie konkluzji dotyczących BAT, które zostały opublikowane po dniu [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 24 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy], odnoszących się do głównej działalności danej instalacji i zgodnych z art. 13 ust. 5, stosują te przepisy od dnia opublikowania konkluzji dotyczących BAT.

5. W odniesieniu do instalacji prowadzących rodzaje działalności, o których mowa w załączniku Ia, państwa członkowskie stosują przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne przyjęte zgodnie z niniejszą dyrektywą:

- w ciągu 4 lat od wejścia w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 70i ust. 2, jeżeli przepustowość instalacji wynosi 600 DJP lub więcej;
- w ciągu 5 lat od wejścia w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 70i ust. 2, jeżeli przepustowość instalacji wynosi 400 DJP lub więcej;
- w ciągu 6 lat od wejścia w życie aktu wykonawczego, o którym mowa w art. 70i ust. 2, jeżeli przepustowość instalacji wynosi 280 DJP lub więcej w przypadku drobiu lub 350 DJP lub więcej w przypadku bydła, świń lub dowolnej kombinacji bydła, świń i drobiu.

Do odpowiedniej daty rozpoczęcia stosowania, o której mowa w akapicie pierwszym, instalacje wymienione w tym akapicie, które wchodzą w zakres stosowania dyrektywy 2010/75/UE w wersji obowiązującej w dniu... [dzień poprzedzający wejście w życie niniejszej dyrektywy], są zgodne z tą dyrektywą w tej wersji.

6. Odstępstwa przyznane przez właściwy organ zgodnie z art. 15 ust. 4 przed dniem [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 24 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] obowiązują nadal do czasu ponownej oceny przez właściwy organ, czy odstępstwo jest uzasadnione zgodnie z art. 15 ust. 4. Ponowną ocenę przeprowadza się po 4 latach od dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 24 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] lub w ramach ponownego rozpatrzenia warunków pozwolenia zgodnie z art. 21, w zależności od tego, co nastąpi wcześniej.
7. Odstępstwa dotyczące prowadzenia badań i stosowania nowych technik przyznane przez właściwy organ zgodnie z art. 15 ust. 5 przed dniem [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po 24 miesiącach od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy] obowiązują nadal do końca okresu określonego w decyzji. Po upływie określonego okresu technika musi zostać wstrzymana lub działalność musi osiągnąć co najmniej poziomy emisji powiązane z najlepszymi dostępnymi technikami.

Artykuł 3

Transpozycja

1. Państwa członkowskie wprowadzają w życie przepisy ustawowe, wykonawcze i administracyjne niezbędne do wykonania niniejszej dyrektywy do dnia [Urząd Publikacji: proszę wstawić datę = pierwszy dzień miesiąca następującego po upływie [...] 24 miesięcy od daty wejścia w życie niniejszej dyrektywy]. Niezwłocznie przekazują Komisji tekst tych przepisów.

Przepisy przyjęte przez państwa członkowskie zawierają odniesienie do niniejszej dyrektywy lub odniesienie takie towarzyszy ich urzędowej publikacji. Metody dokonywania takiego odniesienia określone są przez państwa członkowskie.

2. Państwa członkowskie przekazują Komisji tekst podstawowych przepisów prawa krajowego, przyjętych w dziedzinie objętej niniejszą dyrektywą.

Artykuł 4

Niniejsza dyrektywa wchodzi w życie dwudziestego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Artykuł 5

Niniejsza dyrektywa skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Strasburgu dnia r.

W imieniu Parlamentu Europejskiego

Przewodniczący / Przewodnicząca

W imieniu Rady

Przewodniczący / Przewodnicząca

ZAŁĄCZNIK I

W załączniku I do dyrektywy 2010/75/UE wprowadza się następujące zmiany:

a) pkt 1.4 otrzymuje brzmienie:

„1.4. „Zgazowanie, upłynnianie lub pyroliza:

a) węgla;

b) innych paliw w instalacjach o całkowitej nominalnej mocy dostarczonej w paliwie wynoszącej przynajmniej 20 MW.”;

b) pkt 2.3 otrzymuje brzmienie:

„2.3. Obróbka metali żelaznych:

a) eksploatacja walcowni gorących o wydajności przekraczającej 20 ton surówki na godzinę;

aa) eksploatacja walcowni zimnych o wydajności przekraczającej 10 ton surówki na godzinę;

ab) eksploatacja ciągarok o wydajności przekraczającej [...] **10** ton surówki na godzinę;

b) eksploatacja kuźni z młotami o energii przekraczającej [...] **50** kilodżuli na młot;

ba) eksploatacja kuźni z prasami kuźniczymi o sile nacisku przekraczającej [...] **20** meganiutonów (MN) na prasę;

c) nakładanie metalowych powłok ochronnych z wsadem przekraczającym 2 tony stali surowej na godzinę.”;

c) dodaje się pkt 2.7 w brzmieniu:

„2.7. Wytwarzanie [...] baterii, **inne niż wyłącznie montaż**, [...] o zdolności produkcyjnej co najmniej **12 000 ton ogniw baterii (katoda, anoda, elektrolit, separator, obudowa)** [...] GWh rocznie.”;

d) pkt 3.5 otrzymuje brzmienie:

„3.5. Produkcja wyrobów ceramicznych przez wypalanie, w szczególności produkcja dachówek, cegieł, cegieł ognioodpornych, kafelków, wyrobów kamionkowych i porcelany:

- a) o wydajności powyżej 75 ton dziennie; **lub**
- b) o pojemności pieca przekraczającej 4 m³ i o gęstości przekraczającej 300 kg/m³ na piec.”;

e) W załączniku I w pkt 3.6 wprowadza się następujące zmiany:

„3.6. Wydobycie [...], w **tym przetwarzanie na miejscu** (procesy, takie jak rozdrabnianie, kontrola wielkości, wzbogacanie i uszlachetnianie) następujących surowców mineralnych i **rud na skalę przemysłową**:

- a) [...] **apatyt**, baryt, bentonit, diatomit, skałen, fluoryt, grafit, [...], kaolin, magnezyt, [...], węglan potasu, sól, siarka i talk o **wydajności przekraczającej 500 ton dziennie**;
- b) [...] boksyt, chrom, kobalt, miedź, złoto, żelazo, ołów, lit, mangan, nikiel, pallad, platyna, cyna, wolfram i cynk.”;

f) pkt 4.2 lit. a) otrzymuje brzmienie:

„a) gazy, takie jak amoniak, chlor lub chlorowodór, fluor lub fluorowodór, tlenki węgla, związki siarki, tlenki azotu, wodór – **z wyjątkiem gdy jest produkowany w drodze elektrolizy wody**, dwutlenek siarki, chlorek karbonylu;”;

g) pkt 5.3 otrzymuje brzmienie:

- „5.3. a) Unieszkodliwianie odpadów innych niż niebezpieczne, o wydajności przekraczającej 50 ton dziennie, obejmujące co najmniej jeden z następujących rodzajów działalności, z wyjątkiem działalności ujętej w dyrektywie Rady 91/271/EWG*:
- (i) obróbka biologiczna (w tym fermentacja beztlenowa);
 - (ii) obróbka fizyczno-chemiczna;
 - „(iii) obróbka wstępna odpadów przeznaczonych do spalania lub współspalania;
 - (iv) obróbka żużlu i popiołów;
 - (v) obróbka w strzępiarkach odpadów metalowych, w tym zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji i ich części.
- b) Odzysk lub kombinacja odzysku i unieszkodliwiania odpadów innych niż niebezpieczne o wydajności przekraczającej 75 ton dziennie z wykorzystaniem następujących działań i z wyłączeniem działań objętych przepisami dyrektywy 91/271/EWG:
- (i) obróbka biologiczna (w tym fermentacja beztlenowa);
 - (ii) obróbka wstępna odpadów przeznaczonych do spalania lub współspalania;
 - „(iii) obróbka żużlu i popiołów;
 - (iv) obróbka w strzępiarkach odpadów metalowych, w tym zużytego sprzętu elektrycznego i elektronicznego oraz pojazdów wycofanych z eksploatacji i ich części.

Jeżeli jedynym rodzajem działalności w zakresie obróbki odpadów jest fermentacja beztlenowa, próg wydajności dla tej działalności wynosi 100 ton dziennie.

* Dyrektywa Rady 91/271/EWG z dnia 21 maja 1991 r. dotycząca oczyszczania ścieków komunalnych (Dz.U. L 135 z 30.5.1991, s. 40).”;

h) pkt 6.2 otrzymuje brzmienie:

„6.2. Obróbka wstępna (mycie, bielenie, merceryzacja), barwienie lub wykańczanie włókien albo materiałów włókienniczych, o wydajności przekraczającej 10 ton dziennie.”;

(i) pkt 6.5 otrzymuje brzmienie:

„6.5. Unieszkodliwianie lub recykling tusz zwierzęcych lub produktów ubocznych pochodzenia zwierzęcego, o wydajności przekraczającej 10 ton dziennie.”;

j) pkt 6.6 **otrzymuje brzmienie:**

„6.6. Elektroliza wody do produkcji wodoru, w przypadku gdy zdolność produkcji przekracza [...] 60 ton dziennie.”.

ZAŁĄCZNIK II

„ZAŁĄCZNIK Ia

Rodzaje działalności, o których mowa w art. 70a

1. Chów bydła **lub** świń [...] w instalacjach liczących co najmniej [...] 350 dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP), z wyłączeniem chowu bydła lub świń w instalacjach działających w ramach systemu produkcji ekstensywnej, w których zagęszczenie populacji jest niższe niż 2 DJP na hektar gruntu wykorzystywanego wyłącznie do wypasu lub produkcji paszy lub zielonki wykorzystywanej do karmienia zwierząt w instalacji.
2. Chów drobiu w instalacjach liczących co najmniej 280 [...] dużych jednostek przeliczeniowych inwentarza (DJP).
3. Chów, inny niż działalność związana z chowem objęta zakresem pkt 2, dowolnej kombinacji następujących zwierząt: bydła, świń, drobiu w instalacjach liczących co najmniej [...] 350 DJP, z wyłączeniem chowu bydła lub świń w instalacjach działających w ramach systemu produkcji ekstensywnej, w których zagęszczenie populacji jest niższe niż 2 DJP na hektar gruntu wykorzystywanego do wypasu lub produkcji paszy lub zielonki wykorzystywanej do karmienia zwierząt w instalacji.

Przybliżony ekwiwalent w DJP opiera się na **następujących** współczynnikach przeliczeniowych: [...]

Rodzaj zwierzęcia	Charakterystyka zwierzęcia	Współczynnik
Bydło	Poniżej 1 roku	0 400
	Rok do poniżej 2 lat	0,700
	Byki, dwuletnie i starsze	1,000
	Jalówki, dwuletnie i starsze	0,800
	Krowy mleczne	1,000
	Krowy niemleczne	0,800

Świnie	Prosięta o żywej wadze poniżej 20 kg	0,027
	Lochy trzymane w celu reprodukcji, o żywej wadze 50 kg i powyżej	0,500
	Pozostała trzoda chlewna	0,300
Drób	Brojlery	0,007
	Kury nioski	0,014
	Pozostały drób	
	Indyki	0,030
	Kaczki	0,010
	Gęsi	0,020
	Strusie	0,350
	Inny drób, ptactwo gdzie indziej niesklasyfikowane	0,001

[...]

ZAŁĄCZNIK III

„ZAŁĄCZNIK II

Zasady, których należy przestrzegać przy przyznawaniu odstępstwa, o którym mowa w art. 15 ust. 4

Odstępstwa udzielone zgodnie z art. 15 ust. 4 są zgodne z następującymi zasadami:

1. Koszty

- 1.1. Koszty, o których mowa w art. 15 ust. 4, są kosztami przestrzegania poziomów emisji [...] powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami i obejmują zarówno koszty kapitałowe, jak i koszty operacyjne. Nie uwzględnia się szerszych kosztów społecznych ani ekonomicznych.
- 1.2. Ocena kosztów ma charakter ilościowy i jest poparta oceną jakościową.
- 1.3. Koszty brane pod uwagę przy ocenie:
 - a) odpowiadają kosztom wartości netto, po odliczeniu wszelkich korzyści finansowych wynikających z zastosowania najlepszych dostępnych technik;
 - b) obejmują koszty dostępu do kapitału finansowego niezbędnego do sfinansowania najlepszych dostępnych technik;
 - c) są obliczane z zastosowaniem stopy dyskontowej w celu uwzględnienia różnic w wartości pieniężnej w czasie.
- 1.4. We wniosku o udzielenie odstępstwa wyraźnie określa się źródło kosztów i metody zastosowane do ich obliczenia, w tym stopę dyskontową, o której mowa w pkt 1.3 lit. c), oraz oszacowanie niepewności związanych z oceną kosztów.
- 1.5. Koszty oszacowane przez operatora są oceniane przez właściwy organ na podstawie informacji z innych źródeł, takich jak dostawcy technologii, opinie ekspertów lub dane z innych obiektów, w których w ostatnim czasie zainstalowano najlepsze dostępne techniki.

2. Korzyści dla środowiska

- 2.1. Korzyści dla środowiska, o których mowa w art. 15 ust. 4, są korzyściami dla środowiska wynikającymi z przestrzegania poziomów emisji [...] powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami.
- 2.2. Ocena korzyści dla środowiska ma charakter ilościowy (w ujęciu pieniężnym) i jest poparta oceną jakościową. Jeżeli są dostępne, wykorzystuje się ustalone koszty szkód spowodowanych zanieczyszczeniem.
- 2.3. W ocenie korzyści dla środowiska bierze się pod uwagę stopę dyskontową stosowaną do wszelkich korzyści pieniężnych, która uwzględnia różnice w wartościach dla społeczeństwa w czasie.
- 2.4. We wniosku o udzielenie odstępstwa wyraźnie określa się źródło informacji o korzyściach dla środowiska i metody zastosowane do ich obliczenia, w tym stopę dyskontową, o której mowa w pkt 1.3 lit. c), oraz oszacowanie niepewności związanych z oceną korzyści dla środowiska.
- 2.5. Korzyści dla środowiska oszacowane przez operatora są oceniane przez właściwy organ na podstawie opinii ekspertów lub danych z innych obiektów, w których w ostatnim czasie zainstalowano najlepsze dostępne techniki.

3. Nieproporcjonalność kosztów względem korzyści dla środowiska

- 3.1. W celu określenia, czy występuje nieproporcjonalność, porównuje się koszty przestrzegania poziomów emisji [...] powiązanych z najlepszymi dostępnymi technikami z korzyściami wynikającymi z takiego przestrzegania.
- 3.2. Mechanizm porównania obejmuje następujące elementy:
 - a) metodę uwzględnienia niepewności w ocenie kosztów i korzyści dla środowiska;
 - b) wskazanie marginesu, o jaki koszty powinny przewyższać korzyści dla środowiska.”.

ZAŁĄCZNIK IV

„ZAŁĄCZNIK III

Kryteria ustalania najlepszych dostępnych technik

1. wykorzystanie technologii niskoodpadowych;
 2. wykorzystanie substancji stwarzających mniejsze zagrożenie;
 3. zwiększanie odzysku i recyklingu substancji wytwarzanych i wykorzystywanych w procesie oraz odpadów, w stosownych przypadkach;
 4. porównywalne procesy, urządzenia lub metody działania, które zostały wypróbowane i odniosły sukces na skalę przemysłową;
 5. postęp technologiczny i rozwój wiedzy naukowej;
 6. charakter, skutki i wielkość odnośnych emisji;
 7. terminy przekazania do eksploatacji nowych lub istniejących instalacji;
 8. czas potrzebny do wprowadzenia najlepszych dostępnych technik;
 9. zużycie i właściwości surowców (łącznie z wodą) wykorzystywanych w procesie, [...] efektywność energetyczna **oraz dekarbonizacja**;
 10. potrzeba zapobiegania lub ograniczania do minimum całościowego wpływu emisji na środowisko oraz zagrożeń dla środowiska;
 11. potrzeba zapobiegania wypadkom oraz minimalizowania skutków dla środowiska;
 12. informacje publikowane przez międzynarodowe organizacje publiczne.”
-